ISSN 1725-5163

Úřední věstník C 318

Evropské unie

Svazek 47

České vydání

Informace a oznámení

22. prosince 2004

Oznámení č. Obsah Strana

I *Informace*

. . . . . .

II *Přípravné akty*

Výbor regionů

55. plenárním zasedání ve dnech 16. a 17. června 2004

2004/C 318/01 Stanovisko Výboru regionů k Třetí zprávě o hospodářské a sociální soudržnosti 1

2004/C 318/02 Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k levným aeroliniím a územnímu rozvoji 7

2004/C 318/03 Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Modernizace sociální ochrany pro více kvalitnějších pracovních míst Rozsáhlé východisko s cílem přispět k tomu, že se práce vyplatí“ 12

2004/C 318/04 Stanovisko Výboru regionů k oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o stanovení hlavních zásad pro druhé kolo iniciativy Společenství EQUAL o nadnárodní spolupráci na podporu nových prostředků k potlačování všech forem diskriminace a nerovností na trhu práce „volný pohyb dobrých nápadů“ 15

2004/C 318/05 Stanovisko Výboru regionů k oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o podpoře družstevních společností v Evropě 17

(Pokračování na následující straně)

Oznámení č.	Obsah (pokračování)	Strana
2004/C 318/06	Stanovisko Výboru regionů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a o energetických službách	19
2004/C 318/07	Stanovisko Výboru regionů k sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o roli eGovernmentu pro budoucnost Evropy	22
2004/C 318/08	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o nevyžádané komerční komunikaci, tzv. „spamu“	24
2004/C 318/09	Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizi	27
2004/C 318/10	Stanovisko Výboru regionů k návrhu rozhodnutí Rady ustavujícímu Evropský fond pro uprchlíky pro období 2005–2010	30

CS

II

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

55. PLENÁRNÍM ZASEDÁNÍ VE DNECH 16. A 17. ČERVNA 2004

Stanovisko Výboru regionů k Třetí zprávě o hospodářské a sociální soudržnosti

(2004/C 318/01)

Výbor regionů,

S OHLEDEM NA oznámení Komise – Třetí zpráva o hospodářské a sociální soudržnosti (COM(2004) 107 final);

S OHLEDEM NA žádost Evropské komise ze dne 18. února 2004 o stanovisko k této věci podle čl. 265 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;

S OHLEDEM NA rozhodnutí svého předsedy ze dne 27. ledna 2004 pověřit komisi pro politiku územní soudržnosti vypracováním stanoviska;

S OHLEDEM NA své stanovisko ke Struktuře a cílům Evropské regionální politiky v kontextu rozšíření a globalizace: zahájení diskuse (CDR 157/2000 fin) ([1]);

S OHLEDEM NA své stanovisko k oznámení Komise – Druhá zpráva o hospodářské a sociální soudržnosti (CDR 74/2001 fin) ([2]);

S OHLEDEM NA své stanovisko k oznámení Komise – První zpráva o pokroku hospodářské a sociální soudržnosti (CDR 101/2002 fin) ([3]);

S OHLEDEM NA své stanovisko k oznámení Komise – Druhá zpráva o pokroku hospodářské a sociální soudržnosti (CDR 391/2002) ([4]);

S OHLEDEM NA své stanovisko z vlastní iniciativy k územní soudržnosti ze dne 10. dubna 2003 (CDR 388/2002 fin) ([5]);

S OHLEDEM NA svou výhledovou zprávu k „řízení a zjednodušení strukturálních fondů po roce 2006“ (CDR 389/2002 fin) ([6]);

S OHLEDEM NA návrh stanoviska (VR 120/2004 rev.1) přijatý dne 5. května 2004 komisí pro politiku územní soudržnosti (zpravodajové: Vito D'Ambrosio, prezident regionu Marche (IT, SES) a Michael Schneider, státní tajemník, zástupce spolkové země Sasko-Anhaltsko ve spolkové vládě (DE, ELS);

([1]) Úř. věst. C 148, 18.5.2001, s . 25.
([2]) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 27.
([3]) Úř. věst. C 66, 19.3.2003, s. 11.
([4]) Úř. věst. C 256, 24.10.2003, s. 13.
([5]) Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 23.
([6]) Úř. věst. C 256, 24.10.2003, s. 1.

S OHLEDEM NA sdělení Komise ze dne 12.května 2004 „Evropská sousedská politika – strategický dokument“

VZHLEDEM K TOMU, ŽE třetí zpráva o soudržnosti je dalším krokem k vypracování návrhů na podobu evropské politiky soudržnosti po roce 2006 v kontextu rozšíření EU;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE ve světle předpisů o strukturálních fondech ohlášených na červenec tohoto roku je VR vyzván, aby plně komentoval návrhy Evropské komise;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE klíčovým měřítkem pro posouzení Výboru je i nadále cíl stanovený v článku 158 Smlouvy o ES, tj. posílení hospodářské a sociální soudržnosti s cílem podporovat celkový harmonický rozvoj Společenství. Snižování rozdílů v úrovni rozvoje různých regionů a deficitu v rozvoji nejvíce znevýhodněných oblastí je rovněž nejvýznamnějším příspěvkem k posílení role regionálních a místních samospráv v Evropské unii;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE návrh ústavy EU posiluje cíl soudržnosti zavedením územní dimenze, jak to při několika příležitostech požadoval Výbor regionů;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE třetí zpráva o soudržnosti Evropské komise objasňuje, že regionální a strukturální politika musí být i nadále společným úkolem členských států, místních a regionálních samospráv a Evropské unie;

VZHLEDEM K TOMU, ŽE je nutno pokračovat v již vynaloženém úsilí, aby se snížilo zaostávání v konkurenceschopnosti a aby se zajistilo vyváženější územní rozdělení všech faktorů, které přispívají ke konkurenceschopnosti,

přijal na svém 55. plenárním zasedání ve dnech 16. a 17. června 2004 (jednání ze dne 16. června 2004) toto stanovisko.

VÝBOR REGIONŮ

Obecné aspekty

1. vítá Třetí zprávu o sociální a hospodářské soudržnosti. Tato zpráva je podobně jako druhá zpráva kompletním dokumentem poskytujícím podrobné údaje především o politikách, které EU sleduje;

2. hodnotí jako pozitivní výsledky, kterých bylo v oblasti soudržnosti v posledních letech dosaženo, a pozitivní dopad regionální politiky Evropské unie s ohledem na posílení sociální a hospodářské soudržnosti Společenství jako celku; rovněž zdůrazňuje, že politika soudržnosti schválena smlouvami je nejmocnějším a nejvýznamnějším nástrojem k provedení zásad solidarity a spolupráce, tudíž představuje jeden z hlavních základních kamenů integrace mezi lidmi a územími v Unii;

3. bere v úvahu skutečnost, že s rozšířením EU se zvýší počet obyvatel Evropské unie z 380 milionů (15 EU) na 454 milionů (25 EU) nebo 485 milionů (27 EU) obyvatel. Ale ve srovnání s tímto růstem populace o přibližně 20 % se HDP EU zvýší pouze o 5 %! Průměrný HDP na osobu se sníží o 12,5 %. Místo současných 84 milionů obyvatel bude v budoucnu žít v zaostávajících regionech 123 milionů občanů EU;

4. vítá skutečnost, že je v evropské politice soudržnosti dávána přednost novým členským státům, což potvrzuje závazek Evropské unie snížit v rozšířené Evropské unii sociálně-ekonomické rozdíly. Tento přístup podporoval Výbor regionů od počátku jako akt solidarity s novými členskými státy;

5. všímá si skutečnosti, že navzdory dosaženému pokroku zůstává v několika regionech dosavadních 15 členských států EU mnoho sociálně-ekonomických problémů, jak jasně ukazuje třetí zpráva o soudržnosti. Ty se týkají mimo jiné zaostávání v HDP na osobu, vysoké nezaměstnanosti, nízkého hospodářského růstu, nedostatečných výdajů na VaV a přímých zahraničních investic;

6. upozorňuje, že v Evropě s 25 nebo dokonce 27 členskými státy bude sociálně-ekonomická nerovnováha ještě větší, což způsobí, že bude nutné sledovat politiku územní, sociální a hospodářské soudržnosti, která zohledňuje účinky globalizace na hospodářství a její důsledky, co se týče pokračující liberalizace mezinárodního obchodu;

7. potvrzuje, že regionální dimenze politiky soudržnosti z hlediska harmonického rozvoje Unie jako celku posílením sociální a hospodářské soudržnosti, jak je stanoveno v článku 158 Smlouvy o Evropském společenství, je dnes více než kdy předtím opodstatněná a patřičná; VR kromě toho zdůrazňuje význam systematického zohledňování regionální dimenze při vytváření evropské i národní politiky;

8. podporuje návrhy na posílení partnerství a spolupráce mezi místními, regionálními, státními orgány a orgány Společenství v celém procesu plánování, provádění a vyhodnocení, co se týče strukturálních fondů a Fondu soudržnosti; a vyzývá Komisi, aby podněcovala členské státy k tomu, aby případně využily možnosti uzavřít trojstranné dohody;

9. dále zaznamenává, že práce na dosažení cíle lisabonské strategie je opožděna;

Zdroje pro budoucí politiku soudržnosti

10. domnívá se, že finanční návrh Komise přidělit 0,41 % hrubého národního důchodu (při zahrnutí podpory na rozvoj venkova a rybolov se toto zvýší na 0,46 %) a vyčlenit 336,3 miliard eur na financování tři cílů (78 % cíl konvergence; 18 % cíl regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost a 4 % územní spolupráce) je pro budoucí politiku soudržnosti přijatelným kompromisem;

11. věří, že má-li být dosaženo toho, aby politika soudržnosti odpovídala ambicím Unie pro lisabonskou strategii, musí být na tento účel přiděleno nejméně 0,46 % HND, jak k tomu došlo v roce 1999 u 15 EU;

12. souhlasí s Evropskou komisí, že rozpočet, který tato navrhla, je dostatečný k zachování podpory pro regiony v současné Evropské unii a současně k tomu, pomoci na stejném základě novým členským státům, lze-li zaručit, že jsou zdroje rozděleny spravedlivě a že jsou soustředěny na nejvážnější problémy;

13. vítá skutečnost, že pro finanční transfery do nových členských států je zachován absorpční strop ve výši 4 % národního HDP a že v tomto výpočtu jsou uznány zdroje převedené jako součást politiky rozvoje venkova a rybářské politiky;

Cíl konvergence (1) na podporu růstu a tvorby pracovních příležitostí v nejzaostalejších členských státech a regionech

14. vítá návrh ve zprávě o soudržnosti, že by nový cíl konvergence měl zahrnovat kromě regionů (na úrovni NUTS II) s HPD na osobu pod 75 % průměru EU (25 EU) i ty regiony, které jsou dotčeny tzv. statistickým efektem;

15. také vítá skutečnost, že budou zachovány předpisy pro současný Cíl 1 a že se budou uplatňovat v celé rozšířené Unii;

16. podporuje návrh na začlenění Fondu soudržnosti do nového cíle konvergence. To se týká jak uplatnění 90 % kritéria při výběru členských států způsobilých pro podporu z Fondu soudržnosti, tak i spojování programů Cíle 1 s opatřeními Fondu soudržnosti v oblasti infrastruktury. Jelikož Fond soudržnosti je financován z prostředků Cíle 1, je třeba při rozdělování zbytku zdrojů Cíle 1 zohlednit platby z tohoto fondu; mělo by být nalezeno politické řešení pro členské státy, které v souvislosti s rozšířením EU do budoucna již nebudou moci být vybrány mezi oblasti způsobilé pro finanční podporu.

17. požaduje, aby se rozdělení zdrojů v novém Cíli 1 i nadále provádělo při zohlednění cíle a kritérií transparentnosti na základě problémů a potřeb regionů, kterým je pomoc poskytována. Měly by se v zásadě i nadále používat vzorce definované v Berlíně a Kodani pro současné období financování. Mělo by se však více než dosud zohlednit regionální bohatství a nezaměstnanost;

Statistický efekt

18. všímá si současných údajů Evropské komise, podle nichž by 17 regionů s přibližně 19 miliony obyvatel ztratilo „tradiční“ podporu Cíle 1 pouze proto, že průměr EU u HDP na osobu v důsledku rozšíření poklesne (tzv. statistický efekt);

19. vítá návrh Komise nalézt pro tyto regiony řešení v novém cíli konvergence;

20. zaznamenává návrh Komise, aby přechodné úpravy pro zaostávající regiony dotčené statistickým efektem skončily v roce 2013. Výbor však zdůrazňuje, že by z důvodů rovného zacházení neměly být dotčené regiony v období financování po roce 2013 automaticky vyloučeny z možné „phasing-in“ podpory na základě nového cíle konkurenceschopnosti a zaměstnanosti. Jakákoli budoucí „phasing-in“ podpora by měla být určena sociálně-ekonomickou situací těchto regionů na konci příštího období financování;

21. považuje za přijatelný kompromis návrh, který předložil komisař Barnier, že by tyto regiony měly na začátku příštího období financování nárok na 85 % přídělu pro „klasické“ regiony Cíle 1, přičemž na konci období financování by se tento snížil na 60 %, bude-li to znamenat přidělení přiměřených rozpočtových zdrojů v souladu s návrhy Komise pro finanční perspektivu 2007–2013. Toto však nijak neodporuje stanoveným cílům Komise, aby ve svém budoucím návrhu nařízení stanovila možnost dostat se na 100 % úrovně podpory, pokud by z důvodu neuskutečnění ze strany regionů Cíle 1 nebyly vyčerpány prostředky; byly by tyto prostředky součástí rezervy, která by se po uplynutí poloviny časového období programu od roku 2007 do roku 2013 mohla nově rozdělit v rámci každého členského státu;

Kontrola státní podpory

22. všímá si návrhu Evropské komise, aby ty regiony ve starých a nových členských státech, které spadají pod nový cíl konvergence, byly i v budoucnosti způsobilé pro státní podporu v souladu s čl. 87 odst. 3 písm. a) Smlouvy o EU;

23. požaduje, aby všechny regiony dotčené statistickým efektem spadaly pod čl. 87 odst. 3 písm. a) po celou dobu poskytování podpory;

24. požaduje, aby všechny regiony dotčené přirozeným účinkem („phasing-in“ regiony) přešly v průběhu období poskytování podpory z čl. 87 odst. 3 písm. a) na čl. 87 odst. 3 písm. c);

Cíl regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost (2)

25. schvaluje návrh Komise vytvořit cíl pro všechny regiony, které nespadají do typologie cíle konvergence, a upozorňuje, že by se zvláštní pozornost měla věnovat regionům, které projeví potřebu rozsáhlého strukturálního přizpůsobení, které je třeba definovat podle jednotných kritérií; zároveň souhlasí s tím, že tento nový cíl se týká regionálního území v jeho úplnosti.

26. podporuje volbu Komise založit zásah nového cíle konkurenceschopnost a zaměstnanost na přístupu, který zahrnuje celé území regionu a problémy související s lisabonskou a göteborskou strategií, aniž jsou přehlíženy služby obecného zájmu; spektrum možných opatření však musí být vytvořeno tak, aby zůstal dostatečný prostor pro úpravy, které by vyhovovaly rozmanitosti a rozdílnosti evropských regionů v jednom integrovaném regionálně politickém vyjádření

27. při sledování lisabonské strategie vyzývá Komisi, aby stanovila a uplatňovala dobrou praxi získanou z předchozích programů inovačních akcí jako vodítko pro zásahy v oblasti „inovací a znalostní ekonomiky“, aby se předešlo nákladnému a nehospodárnému objevování Ameriky;

28. schvaluje skutečnost, aby regiony, které kvůli svému pozitivnímu rozvoji již nejsou způsobilé pro podporu (na základě nového cíle konvergence), byly nyní začleněny do nového cíle konkurenceschopnost a zaměstnanost pod hlavičku „phasing in“, požaduje, aby byl u regionů, které vzhledem ke svým přirozeným daným okolnostem překročí hranici 75 % průměrného HDP na obyvatele v EU-15, použit stejný postup jako postup, který byl stanoven pro období 2000–2006 pro stejné dané okolnosti. To by umožnilo pružnější využití prostředků, aby se konsolidoval dosažený hospodářský vývoj v regionech, které z přirozených důvodů konvergují.;

29. schvaluje vazbu mezi Evropskou strategií zaměstnanosti a opatřeními ESF; uznává v souladu se zásadou subsidiarity potřebu většího a lepšího zapojení regionů a místních samospráv do plánování a provádění opatření ESF. Tyto zásahy by měly být v souladu s Evropskou strategií zaměstnanosti a její národní složkou, Národním plánem zaměstnanosti. Měly by být rovněž v souladu s ostatními regionálními plány, které mají dopad na regionální trhy práce, a zahrnovat iniciativy, které jsou v současné době prováděny v rámci programu Equal;

30. požaduje, aby zdroje nového prvku konkurenceschopnost byly rozděleny mezi členské státy na základně objektivních a transparentních sociálních, hospodářských a územních kritérií podle problémů a potřeb v regionech, kterým je poskytována podpora; požaduje, aby členské státy při rozdělování prostředků mezi jednotlivé regiony v rámci cíle „Konkurenceschopnost a zaměstnanost“ braly v úvahu územní rozvoj, regionální konkurenceschopnost a široké spektrum sociálních a hospodářských ukazatelů v EU;

Řízení státní pomoci

31. žádá Evropskou komisi, aby naléhavě předložila návrhy, co se týče budoucnosti státní podpory stanovené v čl. 87 odst. 3 písm. c) smlouvy, a aby zvážila, jak lze územní dimenzi zapracovat do pravidel a předpisů využitím odpovídajících spolehlivých ukazatelů, jelikož je nutné zachovat územní rozlišení jako součást politiky státní podpory, která umožňuje cílené veřejné investice tam, kde to může napravit selhání trhu, aby bylo dosaženo cíle územní soudržnosti; přitom je nutno brát zřetel na to, aby se zamezilo nadměrným rozdílům mezi přípustnými horními hranicemi podpory sousedních regionů

32. požaduje, aby byla stanovena pravidla podpory pro regiony nespadající do cíle konvergence, aby tyto regiony mohly v souladu se zásadou subsidiarity také podporovat svůj strukturální rozvoj a snížit meziregionální rozdíly. To bude vyžadovat zachování ustanovení čl. 87 odst. 3 písm. c) pro regiony s požadavky týkajícími se strukturálního přizpůsobení, které je třeba definovat podle jednotných kritérií;

33. požaduje, aby v případě regionů se strukturálními nevýhodami vycházejícími z jejich geografické anebo demografické situace, měly tyto regiony nakonec užitek podle ustanovení článku 87 (3) c Smlouvy o založení EU

Cíl evropské územní spolupráce (3)

34. vyjadřuje uznání za vytvoření zvláštního cíle pro nadnárodní, přeshraniční a meziregionální spolupráci a vítá objem prostředků navržený pro územní spolupráci;

35. podporuje uznávání mořských hranic v rámci přeshraniční spolupráce a je toho názoru, že regiony se musejí spolu s členskými státy podílet na stanovení a výběru mořských hranic způsobilých k podpoře;

36. požaduje, aby byla v EU i nadále podporována meziregionální spolupráce. Je znepokojující, že zpráva o soudržnosti stanoví podporu pro meziregionální spolupráci pouze v rámci regionálních programů. Odkaz na možnosti podpory v rámci regionálních programů představuje jen malou pomoc, jelikož podpora složitých programů spolupráce je pak závislá na definici vnitřních strategií regionální politiky. Mimoto je třeba učinit kroky k zajištění toho, aby k přeshraniční spolupráci mohlo dojít na vnějších i vnitřních hranicích, včetně „starých" hranic;

37. žádá, aby bez ohledu na bod 36 mohly regiony, které si to přejí, začlenit řízení programů sloužících cíli spolupráce do svých běžných programů;

38. vítá návrh zřídit pro přeshraniční spolupráci „nový legislativní nástroj" a vyzývá Evropskou komisi, aby lépe definovala jeho úkoly a význam a přitom se také postarala o to, aby tím nedocházelo k žádnému zpoždění při startu a při realizaci nových programů a aby byla zaručena kontinuita se zřetelem na již existující kooperace;

39. hodnotí jako pozitivní vytvoření „nového sousedského nástroje" a zdůrazňuje význam rychlého aktivování tohoto nového nástroje s cílem využít ho v novém programovém období na základě zkušeností, které jsou v současné době shromažďovány v rámci programu Interreg;

40. vyzývá Evropskou komisi, aby navrhla nový právní nástroj k usnadnění decentralizované, meziregionální spolupráce, o které se rozhoduje na regionální a místní úrovni;

41. doporučuje, podporovat a dále posilovat u různých nástrojů regionální a místní spolupráce propojení měst a podporovat získávání dalších zkušeností s decentralizovanou spoluprací mezi místními a/nebo regionálními územně správními celky;

Opatření pro zvláštní územní charakteristiky

42. vítá skutečnost, že stejně jako v minulosti Evropská komise navrhuje jednak specifický program, aby do nového cíle konvergence byly začleněny zvláštní akce pro nejvzdálenější regiony uznané v čl. 299 odst. 2 Smlouvy pro vyrovnání jejich znevýhodnění a jednak navrhuje přijmout pro tyto regiony v rámci nových programů na podporu „evropské územní spolupráce" opatření „Grand Voisinage" (větší sousedské prostředí), aby tyto oblasti disponovaly prostředky potřebnými k plnění svého úkolu jakožto aktivní hranice EU, a mohly tak přispívat k evropské integraci.. Vyzývá však Evropskou komisi, aby učinila jasné návrhy na koordinaci těchto ustanovení s nově navrhovanou iniciativou „Grand Voisinage" a cílem územní spolupráce;

43. vyjadřuje uznání za úsilí vynaložené k zohlednění problémů měst v rámci širší regionální a národní strategie, ale vyzývá Evropskou komisi, aby lépe definovala kritéria způsobilosti pro městské oblasti majíc na paměti roli, kterou hrají města druhého a třetího stupně v zajišťování vyváženého rozvoje v regionech;

44. věří, že by se městská dimenze regionální politiky neměla zaměřovat jen na obnovu měst, ale také na roli městských oblastí jako ekonomických hnacích sil pro region a na vztah mezi městem a venkovem;

45. podporuje návrhy Evropské komise urychlit zapojení měst do provádění městské dimenze v souladu se zásadou subsidiarity;

46. vítá perspektivu Komise pro regiony s geografickými či demografickými strukturálními nevýhodami, jako jsou například horské oblasti, řídce obydlené oblasti a ostrovní oblasti. Rovněž poukazuje na nutnost, aby budoucí ústava tyto oblasti zohledňovala. Dále žádá, aby byla přijata specifická opatření s cílem integrovat tyto oblasti za spravedlivějších podmínek do vnitřního trhu, pokud to dané okolnosti odůvodňují;

Vazby s ostatními odvětvovými politikami

47. potvrzuje, že politiku soudržnosti je nutno považovat za horizontální politiku na podporu hospodářské a sociální soudržnosti založené na trvale udržitelném rozvoji, která hraje důležitou roli v procesu integrace mezi lidmi a územími v Unii. Veškeré politiky Společenství musejí hrát roli při dosahování tohoto cíle soudržnosti;

48. bere na vědomí úmysl Evropské k začlenění iniciativy Leader+ do hlavního proudu, avšak vyjadřuje obavy kvůli zahrnutí rozvoje venkova do druhého pilíře SZP kvůli nízké úrovni regionalizace a převládající roli zemědělské výroby a vybízí Evropskou komisi, aby zajistila, že se širší venkovské oblasti maximálně podněcují k účasti na opatřeních v rámci hlavičky Dostupnost a služby veřejného zájmu v prvku konkurenceschopnost;

49. myslí, že je nutné koordinovat programování mezi výdaji na rozvoj venkova v rámci druhého pilíře společné zemědělské politiky a výdaji v rámci nového Cíle 2 (regionální konkurenceschopnost a zaměstnanost) a že by k této koordinaci mělo dojít na regionální úrovni;

50. vítá skutečnost, že má být vytvořen jednotný nástroj pro rozvoj venkova, tak i rybářských oblastí; Výbor vyzývá Komisi, aby objasnila, jak má tento nástroj fungovat mimo cíl konvergence, a věří, že by tento nástroj měl upřednostnit opatření zabývající se nejškodlivějšími aspekty venkovských oblastí, jako je vylidňování, stárnoucí populace a nedostatečný potenciál pro místně hnaný rozvoj;

51. požaduje, aby opatření v rámci nařízení EU o rozvoji venkova byla rozšířena na zemědělské oblasti a oblasti spojené se zemědělstvím, včetně zemědělských služeb. Při rozdělování zdrojů je třeba učinit kroky k tomu, aby bylo zajištěno, že se zohlední také cíle konvergence a potřeba vynaložit zdroje na opatření vyplývající z úkolů přidělených v rámci reformy SZP;

Zjednodušení řízení strukturálních fondů

52. vítá návrh Evropské Komise zachovat centrální prvky systému plánování a řízení i pro budoucí provedení strukturálních fondů, např. víceletý rámec, strategický přístup v rámci jednotného soudržného rámce a podporu partnerství mezi veřejným a soukromým sektorem na regionální úrovni i posílení partnerství mezi různými sférami vládnutí: místní, regionální, národní a evropskou;

53. žádá, aby byly regiony více zapojeny do efektivního a transparentního systému monitorování přidělování, rozdělování a využití peněžních prostředků strukturálních fondů;

54. všímá si, že Komise přibrala mnoho návrhů místních a regionálních samospráv ke zjednodušení řízení fondů pomocí:

— omezení definice programu pouze na úroveň priorit a tedy upuštění od programových doplňků,

— toho, že v budoucnu budou programy fungovat pouze jako programy financované z jednoho fondu a že bude možné, aby zbývající aktivity související s lidským a fyzickým kapitálem financoval ERDF (Evropský fond pro regionální rozvoj) a ESF a

— sledování jednotného systému plánování pro projekty v oblasti dopravy a infrastruktury Fondu soudržnosti a ERDF;

— decentralizace finanční kontroly v zájmu zjednodušení a v souladu se zásadou proporcionality;

55. zdůrazňuje, že by zjednodušení programovacího postupu u Komise nemělo vést k potížím u regionálních nebo místních samospráv nebo vlastníků projektů. Vytvoření programů jednoho fondu v novém Cíli 1 by například mohlo vést k vytvoření více programů, což by neusnadnilo úkol regionů. Bylo by lepší, aby byla zachována současná pravidla operačních programů a aby bylo pouze upuštěno od požadavku na začlenění fondů v případě prioritních témat a opatření programu. Operační programy by měly i nadále umožňovat zahrnout sousední regiony, včetně společného finančního plánování;

56. vybízí Komisi, aby při zjednodušení regionální politiky zohlednila „hledisko uživatele“;

57. žádá Evropskou komisi, aby objasnila, jakou roli bude hrát navržený poltický rámcový dokument s ohledem na plánovací fázi na národní/regionální úrovni a jaké důsledky bude mít roční vypracovávání zpráv o pokroku v jednotlivých zemích; VR přepokládá, že bude zohledněna ústavní situace členských států a přitom žádá, aby přitom byl brán zřetel na to, že vypracování těchto politických rámcových dokumentů musí probíhat v partnerské, rovnoprávné spolupráci podle zásady subsidiarity;

58. považuje pro evropské instituce za dostatečné zaměřit se na priority a výsledky nanejvýš každé dva roky. K tomuto přezkoumání by mohlo dojít na jarním Evropském summitu, zasvěceném Lisabonskému a Göteborskému programu. Tímto způsobem nebude opožděno provedení programů na regionální úrovni a jejich struktura se nezmění;

59. zaznamenává, že Evropská komise nepřevzala návrh VR na úpravu n+2 předpisu s n+3 předpisem, protože by to snížilo problémy spojené s realizací velkých projektů a vyzývá Komisi, aby znovu posoudila tyto návrhy (místních a regionálních samospráv) a v případě, že by se rozhodla je zamítnout, aby poskytla rozsáhlé odůvodnění:

Brusel, 16. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko z vlastní iniciativy Výboru regionů k levným aeroliniím a územnímu rozvoji

(2004/C 318/02)

Výbor regionů,

s ohledem na rozhodnutí svého předsednictva ze dne 19. března 2004 a na pátý odstavec článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství vypracovat stanovisko k úloze, kterou hrají levné aerolinie v územním rozvoji, a dát pokyn komisi pro politiku územní soudržnosti, aby provedla přípravné práce;

s ohledem na stanovisko (CDR 388/2002 fin) ze dne 9. dubna 2003 k územní soudržnosti (zpravodaj: p. Ramón Luis Valcárcel Siso, prezident autonomní oblasti Murcia (ES/EPP));

s ohledem na stanovisko ze dne 15. května 2002 k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o poskytování finanční pomoci Společenství za účelem zlepšení environmentální výkonnosti systému silniční dopravy (KOM(2002) 54 final – 2002/0038 KOD) (CDR 103/2002 fin) ([1]);

s ohledem na své výhledové stanovisko ke kapacitě regionálních letišť (CDR 393/2002) přijaté dne 2. července 2003 (zpravodaj: p. Bob Verburg, viceguvernér provincie Noord-Holland, NL, ELS);

s ohledem na pokyny k použití článků 92 a 93 Smlouvy o ES a článku 61 dohody o EHP na státní podporu v oblasti letectví KOM(1994) 350 final;

s ohledem na rozsudky Soudního dvora C-159/91 a C-160/91 ze dne 17. února 1993 ve věci „Christian Poucet v Assurances Générales de France a Caisse Mutuelle Régionale du Languedoc-Roussillon“ a C-82/01 ze dne 24. října 2002 ve věci „Aéroports de Paris v Komise Evropských společenství“;

([1]) Úř. věst. C 278, 14.11.2002, s. 15.

s ohledem na návrh stanoviska (CDR 63/2004 rev. 1) přijatý dne 5. května 2004 komisí pro politiku územní soudržnosti (zpravodaj: p. Keymer, předseda okresní rady v Tandridge (UK/ELS));

vzhledem k těmto důvodům:

1) exponenciální rozvoj levných dopravců v Evropě umožnil rozvoj sítě služeb, které zajišťují přímé meziregionální letecké spojení i spojení z regionů na mezinárodní centrální letiště;

2) pokračující rozvoj této sítě má jasnou a nespornou regionální dimenzi; usnadňuje spojení mezi regiony; podporuje mobilitu občanů; podněcuje hospodářský rozvoj a růst zaměstnanosti, podporuje cestovní ruch, napomáhá obnově okrajových a méně rozvinutých regionů zejména tím, že má pozitivní dopad na hospodářskou, sociální a územní soudržnost v Evropě;

3) nedávné rozhodnutí Evropské komise ve věci Ryanair/Charleroi (Belgie) potvrzuje podporu Komise, co se týče dalšího rozvoje sektoru levných aerolinií; upozornilo však na však existující nejistotu regionů, jejich letišť a aerolinií poskytujících levné služby a rovněž podnikatelské komunity a běžného občana, co se týče budoucího rozvoje meziregionálního leteckého spojení;

4) vhodnost investic, které vynaložily regiony na svou letištní infrastrukturu a aerolinie na levné letecké služby, byla zpochybněna použitím pravidel Společenství pro evropskou hospodářskou soutěž a státní podporu;

5) tato situace značně oslabuje příležitost státních orgánů, aby zaměřily investice veřejného sektoru na letištní infrastrukturu a letecké služby, je-li to v souladu s potřebou zlepšit hospodářskou, sociální a územní soudržnost v Evropské unii,

přijal na svém 55. plenárním zasedání ve dnech 16. a 17. června 2004 (zasedání ze dne 17. června 2004) toto stanovisko.

Názory Výboru regionů

Úvod

Výbor regionů

1. zdůrazňuje, že příprava oznámení Evropské komise o regionálních letištích a příprava revidovaných pokynů k roli státní podpory v rozvoji regionálních letišť a leteckých služeb představuje příležitost zajistit požadovanou jasnost, aby bylo zaručeno, že je realizována pozitivní role, kterou hrají levné služby při podněcování regionálního rozvoje;

2. vítá příležitost zaujmout stanovisko před přípravou práce Komise, takže názory Výboru mohou být zohledněny v dokumentech Komise;

3. potvrzuje, že základ těchto názorů představuje výhledové stanovisko Výboru ke kapacitě regionálních letišť (CDR 393/2002), přijaté dne 2. července 2003;

4. znovu opakuje svůj názor, že regionální letiště je nutno považovat za aktivum, které je zvlášť důležité pro rozvoj regionálních a místních ekonomik;

5. upozorňuje Komisi, že sociální a hospodářský význam letecké dopravy s rozšířením Unie poroste a že letecké služby provozované z regionálních letišť, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci, umožňují regionu mít rychlejší a snazší přístup k hlavním centrům v EU i zbytku světa;

6. zdůrazňuje, že regionální letiště jsou jedním z prvků přístupové infrastruktury regionu, která zahrnuje také silnice, železnici atd., a protože se podporují investice veřejného sektoru právě do těchto způsobů přístupu, měly by se také usnadňovat a podporovat investice veřejného sektoru do infrastruktury regionálních letišť; Výbor dále vítá, že Evropská Komise uznává investice veřejného sektoru na podporu zahájení regionálních leteckých služeb provozovaných z těchto letišť, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci;

7. zdůrazňuje Evropské komisi, že ke klíčovým problémům, které je nutno vzít v úvahu, patří:

— význam určení regionálních letišť a regionálních leteckých služeb jako základního nástroje, který napomáhá regionálním a místním samosprávám podporovat územní soudržnost a rozvoj;

— příspěvek, který poskytuje rozvoj regionálních letišť a regionálních leteckých služeb k širším programům tvorby pracovních příležitostí, obnovy, sociálního zapojení a regionálního a místního hospodářského rozvoje;

— významná role, kterou mohou hrát levné letecké služby při podpoře trvale udržitelného rozvoje malých a středních regionálních letišť;

— potřeba, aby Komise stanovila jasné pokyny, které lze využít při zvažování budoucího použití prostředků veřejného sektoru na podporu rozvoje sítě regionálních leteckých služeb.

Doporučení Výboru regionů

ÚZEMNÍ SOUDRŽNOST A ROZVOJ

1. Doprava je klíčovým faktorem hospodářské a sociální integrace Evropy. S rozšířením Evropské unie dojde k větší mobilitě pracovních sil mající za následek větší sociální výměnu. To naopak zvýší význam sítě regionálních leteckých služeb, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci, zajišťujících spojení mezi regiony. Význam letecké dopravy pro rozvoj sociální struktury EU se zvýší. Existence regionálních letišť a meziregionálních leteckých služeb je proto svázána s hospodářským a sociálním rozvojem regionů.

2. Regionální letiště umožní rychlejší a snazší přístup k regionu. Letecké služby provozované z regionálních letišť poskytují přímé spojení mezi regiony a rovněž spojení z regionu na mezinárodní centrální letiště. Takovéto služby umožňují občanům na ostrovech, regionech ve východní a střední Evropě a územím na okraji EU plněji se podílet na Evropě, podporují tedy sociální zapojení.

3. Další rozvoj sítě regionálních leteckých služeb by umožnil občanům uskutečnit zpáteční cestu z jakéhokoli regionu EU do hlavních hospodářských, politických a výzkumných center v členském státě i Evropské unii během jednoho dne.

4. Rozvoj regionálních letišť a leteckých služeb, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci, se musí uskutečnit jako součást rozvoje intermodálního dopravního systému sloužícího hospodářským, environmentálním a sociálním cílům regionálního rámce Komise pro územní soudržnost.

5. Rozvoj regionálních letišť a regionálních leteckých služeb je nutno plánovat v souladu se zásadami trvale udržitelného rozvoje, při němž jsou uspokojovány současné potřeby, aniž by byla ohrožena schopnost budoucích generací uspokojovat jejich vlastní potřeby.

6. Regionální letiště mají přebytek kapacit v terminálech a na přistávacích drahách, které lze využít k poskytování přímých meziregionálních leteckých služeb, které doplňují sběrné letecké služby provozované z regionálního letiště na mezinárodní centrální letiště. Rozvoj sítě meziregionálních leteckých služeb může proto pomoci snížit tlak na mezinárodní centrální letiště a národní letiště. Přetížení těchto center je možno dále snížit rozvojem řady regionálních letišť sloužících jako *brána*, a to na základě jejich umístění, kapacity, zařízení a současných operací. Poskytování levných meziregionálních leteckých služeb musí hrát významnou roli jako součást rozvoje širší sítě regionálních leteckých služeb.

7. Při poskytování plánovacího rámce, ve kterém se může uskutečnit rozvoj regionálních letišť a meziregionálních leteckých služeb, musejí veřejné orgány usilovat o vhodnou rovnováhu mezi meziregionálními leteckými službami a službami zajišťujícími spojení mezi regionem a centrálním letištěm. Tato rovnováha bude zčásti posláním hospodářských a sociálních cílů jednotlivých regionů.

8. Formulování celoevropských dohod o cestování letadlem (např. „otevřené nebe“) by nemělo být na účet regionálních letišť. Takovéto dohody nebo politiky musejí zohlednit širší regionálně-územní aspekty a být vyvážené, aby bylo zajištěno zachování regionální konkurenceschopnosti.

ZÁVĚR

8. Regionální letiště jsou rozhodujícími místy přístupu k regionům. Letecké služby provozované z regionálních letišť, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci, mají potenciál hrát klíčovou roli v přispívání k územní soudržnosti. Aby se tento potenciál realizoval, je nutno poskytnout větší stupeň jistoty, ve kterém se mohou uskutečnit investice veřejného i soukromého sektoru. Tak tomu je zejména v případě investic do letištní infrastruktury, investic dlouhodobějšího charakteru. Komise by měla více zdůraznit významnou roli regionálních letišť a regionálních leteckých služeb jako součást multimodálního přístupu k rozvoji transevropských dopravních sítí. Komise by měla zejména zvážit potenciál investic do přímých meziregionálních leteckých služeb jako doplňku k rozvoji vysokorychlostních železničních sítí.

HOSPODÁŘSKÁ KONKURENCESCHOPNOST

9. Dostupnost regionálních leteckých služeb, a zejména levných leteckých služeb provozovaných z regionálních letišť zlepšuje přístup ke globální ekonomice. To společně s nižšími náklady na pracovní sílu a náklady na zařízení spojenými se vzdálenými regiony může podnítit podnikatelskou komunitu, aby umístila do regionu nové ekonomické investice. Stávající podniky v regionu by mohly rozvíjet svůj podíl na trhu tím, že budou s to dosáhnout jiných částí v členském státě, EU a zbytku světa.

10. Celkový hospodářský dopad, který lze realizovat prostřednictvím rozvoje regionálních leteckých služeb provozovaných z regionálních letišť, by se měl zvážit z hlediska těchto čtyř aspektů:

— přímý dopad: zaměstnanost a příjmy, které zcela nebo z velké části souvisejí s fungováním letiště;

— nepřímý dopad: zaměstnanost a příjmy vytvořené v ekonomice dané oblasti v řetězci dodavatelů zboží a služeb;

— vyvolaný dopad: zaměstnanost a příjmy vytvořené v ekonomice regionu vynaložením příjmů přímých i nepřímých zaměstnanců;

— katalytický dopad: zaměstnavatelé a příjmy vytvořené v regionální ekonomice díky širší roli letiště ve zlepšování produktivity podniků a přitahování ekonomických činností jako příchozí investice a aktivní cestovní ruch.

11. Lepší přístup k evropským a mezinárodním trhům, který je s to zajistit regionální letiště, může pomoci udržet v regionu kvalifikovanou pracovní sílu. Rozvoj levných meziregionálních leteckých služeb založený na regionálním letišti může poskytnout dodatečné pracovní příležitosti a příležitosti k odbornému vzdělávání, a to místně i v rámci regionu jako celku. Založení inženýrských a podpůrných služeb na regionálním letišti v regionu zvýší poptávku po kvalifikovaných inženýrech a technicích schopných podporovat letectví. Výsledný růst pracovních příležitostí v regionu sníží potřebu sociální podpory a současně zvýší tvorbu bohatství. Navíc, levné aerolinie mohou napomoci zpestření, provozu mimo sezónu a nárůstu turistických produktů, což se projeví ve zlepšení kvality těchto produktů a tudíž větší atraktivitě regionu pro turisty

ZÁVĚR

12. Rozvoj levných leteckých služeb zajišťujících přímé meziregionální letecké služby z regionálních letišť může působit jako účinný katalyzátor pro regionální hospodářský rozvoj v souladu s hospodářskými a sociálními cíli regionálního rámce Komise pro územní soudržnost. Rozvoj sítě levných přímých meziregionálních leteckých služeb provozovaných z regionálních letišť může být hlavním faktorem zvyšování hospodářské konkurenceschopnosti regionů, a tedy i EU.

STÁTNÍ PODPORA

13. Menší regionální letiště budou k pokrytí provozních nákladů a investic do nové infrastruktury pravděpodobně potřebovat prostředky z veřejného sektoru. Na oplátku nabízejí potenciál fungovat jako základna pro regionální letecké služby, které zlepší celkovou úroveň dostupnosti vzdálených regionů, což naopak přivodí významné hospodářské a sociální výhody v regionu, který obsluhují.

14. Je třeba přikládat levným přímým meziregionálním službám provozovaným z těchto letišť, které poskytují regionu vazbu se zbytkem EU a světa, větší váhu jakožto úloze veřejných služeb.

15. Investice veřejného sektoru by se měly uplatnit s využitím cíleného přístupu k zajišťování infrastruktury a služeb, které poskytují občanům příležitost rozvíjet své schopnosti zlepšením hospodářské konkurenceschopnosti regionů.

16. Využití investic veřejného sektoru k zajištění vyváženějšího rozšíření ekonomické činnosti v EU je v souladu s cíli regionální politiky Komise týkajícími se dosažení udržitelnějších vzorů rozvoje snižováním tlaků v souvislosti s nadměrnou koncentrací, přetížením a nesnázemi v dopravním systému.

17. Jakákoli úvaha o roli investic veřejného sektoru musí být dostatečně flexibilní, aby vzala v úvahu různé stupně rozvoje v jednotlivých regionech EU a specifické hospodářské a územní priority konkrétního regionu, jak jsou stanoveny příslušnými regionálními a místními samosprávami.

ZÁVĚR

18. Je třeba uznat, že je ve veřejném zájmu zachovat a rozvíjet síť regionálních leteckých služeb, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci, provozovaných z regionálních letišť. Pečlivě zacílené investice veřejného sektoru mohou poskytnout skromné povzbuzující investice, které mohou vést k značnému prospěchu pro místní a regionální ekonomiku. Vyloučení investic veřejného sektoru za těchto okolností může vést k tomu, že levné meziregionální letecké služby ztratí příležitost působit jako katalyzátor při zajišťování územní soudržnosti a lepší hospodářské konkurenceschopnosti. Proto musí být rámec pro využití investic veřejného sektoru s to řádně zohlednit širší programy tvorby pracovních příležitostí, obnovy, sociálního zapojení I programy v oblasti životního prostředí a regionálního a místního hospodářského rozvoje v regionu.

POŽADAVKY POKYNŮ PRO STÁTNÍ PODPORU

19. Pokyny by měly být dostatečně jasné, co se týče toho, jak bude Komise vykládat evropská pravidla pro hospodářskou soutěž a státní podporu s cílem poskytnout regionálním a místním samosprávám nezbytné vodítko k pozitivnímu využití investic veřejného sektoru na podporu realizace potenciálu regionálních letišť a levných leteckých služeb přispět k cílům regionální politiky Komise.

20. Komise musí tyto pokyny vypracovat při konzultaci se zástupci regionálních a místních samospráv.

21. Pokyny musejí uznávat a respektovat zásadu rozmanitosti regionů. Musejí odrážet odlišný stupeň rozvoje různých regionů v Evropské unii. Musejí zohlednit existenci přirozených překážek v dotyčném regionu i stupeň rozvoje ostatních dopravních prostředků v regionu a periferní a závislý charakter větších letišť. Měly by umožnit regionálním a místním samosprávám stanovit určitou letištní infrastrukturu a regionální letecké služby jakožto infrastrukturu a služby regionálního významu, je-li to v souladu se specifickými hospodářskými a územními prioritami stanovenými dotyčnými samosprávami.

22. Pokyny by neměly obsahovat přísné nebo nepružně uplatňované prahy, místo aby umožnily regionálním a místním samosprávám zvážit přednosti investic veřejného sektoru případ od případu.

23. Měly by jasně uvádět, že jsou povoleny investice veřejného sektoru na podporu poskytování regionálních leteckých služeb, ale pouze pod podmínkou otevřeného přístupu k investicím pro všechny přepravce a jejich přidělování podle předem stanovených kritérií. Tato kritéria by měla zahrnovat zvláštní prospěch pro regionální ekonomiky vyplývající z rozvoje levných meziregionálních leteckých služeb působících jako katalyzátor pro investice do regionů.

24. Měly by umožnit, aby investice veřejného sektoru významně přispěly k nákladům na zavedení, včetně regionálně zaměřených marketingových kampaní financovaných z příjmů z místních daní, spojeným se zřízením takovýchto služeb.

25. Pokyny by měly umožnit zvážení investic veřejného sektoru při rozvoji nebo zajištění dodatečné letištní infrastruktury, kde je to nutné s ohledem na podporu rozvoje nových regionálních leteckých služeb.

26. Pokyny by se při uplatňování neměly omezovat čistě na zásady tržního hospodářství, ale měly by zohlednit širší aspekty sociálního, environmentálního a územního rozvoje vyplývající z rozvoje nových regionálních leteckých služeb, včetně služeb poskytovaných levnými dopravci.

27. Pokyny musejí podporovat rozvoj regionálních letišť a meziregionálních leteckých služeb jako součásti širších transevropských dopravních sítí.

28. Pokyny musejí obsahovat požadavek, aby investice byly plánovány v souladu se zásadami trvale udržitelného rozvoje, při němž jsou uspokojovány současné potřeby, aniž by byla ohrožena schopnost budoucích generací uspokojovat jejich vlastní potřeby.

Brusel, 17. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Modernizace sociální ochrany pro více kvalitnějších pracovních míst Rozsáhlé východisko s cílem přispět k tomu, že se práce vyplatí“

(2004/C 318/03)

Výbor regionů,

opíraje se o sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů „Modernizace sociální ochrany pro více kvalitnějších pracovních míst – Rozsáhlé východisko s cílem přispět k tomu, že se práce vyplatí“ (COM(2003) 842 final),

na základě usnesení Evropské komise z 5. ledna 2004, že požádá výbor dle článku 265 odstavec 1 Smlouvy o ES o vyjádření stanoviska k tomuto návrhu,

na základě usnesení svého předsedy z 26. září 2003 o pověření odborné komise pro hospodářskou a sociální politiku vypracováním tohoto stanoviska,

opíraje se o stanovisko Výboru regionů (CdR 15/2003 fin ([1])) ke „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Pět let evropské strategie zaměstnanosti – shrnutí stavu“ (COM(2002) 416 final) a „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Budoucnost Evropské strategie zaměstnanosti – Strategie pro plnou zaměstnanost a lepší pracovní místa pro všechny“ (KOM(2003) 6 kon.),

opíraje se o stanovisko Výboru regionů (CdR 167/2002 fin ([2])) ke „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Věstník o provádění sociálně-politické agendy“,

opíraje se o návrh stanoviska přijatého dne 30. dubna 2004 odbornou komisí pro hospodářskou a sociální politiku (CdR 94/2004 rev. 1) (Zpravodaj: Roberto Pella, předseda rady provincie Biella (IT/Evropská lidová strana)),

schválil na svém 55. plenárním zasedání ve dnech 16. a 17. června 2004 (jednání z 16. června 2004) toto stanovisko:

1. **Poznámka Výboru regionů**

Při zvážení níže uvedených důvodů:

1.1 Výbor regionů vždy, i ve svých posledních stanoviscích, schvaloval proces zahájený v Lisabonu, který je založen na uznání úzké vzájemné provázanosti hospodářské a sociální politiky a politiky zaměstnanosti.

1.2 Sdělení Komise představuje významný milník na cestě vytyčené na vrcholném setkání v Lisabonu k zachování sociálního rozměru v politikách EU.

1.3 V dokumentu Komise je vyjádřena vůle dále sledovat cíle stanovené v Agendě sociální politiky. Výbor tuto agendu již doporučil, v neposlední řadě v rámci výročního věstníku o jejím provádění.

Výbor regionů

1.4 vítá úplnost dokumentu Komise, který vytvořil rozsáhlé východisko pro projednávanou problematiku.

1.5 vítá úsilí, které Komise vyvinula za účelem postižení různých sociálně-politických aspektů a vypracování návrhů dotýkajících se různých oblastí se všemi jejich rysy jakož i opatření, která je třeba přijmout na evropské, národní, regionální a místní úrovni, aby bylo možné zajistit všem evropským občanům dobrý životní standard.

1.6 je, jak jinak vyplývá také z četných dokumentů Komise, přesvědčen o tom, že je nutno poskytovat přiměřené prostředky za účelem využití a konkretizace značného potenciálu zaměstnanosti v Evropě.

1.7 uznává a zdůrazňuje nadhodnotu kvality života každého občana, která vyplývá z toho, že má možnost získat finančně a profesně uspokojující práci.

1.8 vítá zejména to, že sociální ochrana není ve Sdělení pojata jako náhrada za schopnost jednotlivce převzít odpovědnost za vlastní kvalitu života, nýbrž naopak jako podpora dávající jednotlivci novou sebedůvěru a vytvářející odpovídající sociální podmínky k tomu, aby mohl v plném rozsahu zastávat roli evropského občana a vymanit se ze stavu chudoby a sociálního vyčlenění.

([1]) Úř. věst. C 244, 10.10.2003, s. 46.
([2]) Úř. věst. C 66, 19.3.2003, s. 1.

1.9 stvrzuje v souladu s Komisí nutnost prevence chudoby a sociálního vyčlenění nejslabších sociálních skupin pomocí účinných preventivních a rehabilitačních opatření.

1.10 souhlasí s Komisí v tom, že služby jako péče o děti a sociální výchova dětí, péče o staré a postižené osoby a jejich ochrana atd. jsou zejména na místní a regionální úrovni rozhodující pro to, aby evropští občané mohli vykonávat uspokojující práci.

1.11 vítá zejména, že se do popředí silněji dostává nutnost podporovat péči o seniory. Dále Výbor považuje za přiměřené zdůraznit, že péče o seniory nesmí být chápána pouze jako pečovatelská služba mimo rodinu. Naopak na základě zkušeností na místní a regionální úrovni se domácí péče jeví jako nejužitečnější péče, která nejlépe prospívá společnému blahu starší osoby a jejích rodinných příslušníků.

1.12 bere na vědomí nedostatečnost dat o kandidátských zemích. To souvisí s tím, že se Komise při vypracování Sdělení opírala o vlastní dotazníky vytvořené k tomuto účelu, které byly předány také kandidátským zemím, avšak kandidátské země neposkytly vyčerpávající odpovědi, nebylo tak možné je zahrnout do hodnocení různých strategií ke zlepšování situace zaměstnanosti.

2. **Doporučení Výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 zastává názor, že se u rehabilitačních opatření za účelem usnadnění opětného zapojení do trhu práce pro ohrožené sociální skupiny, například pro osoby s postiženími, která uvádí Komise, jedná o čistě sociální a nikoliv pouze zdravotní opatření, jak naznačuje Komise ve svém Sdělení. Ve skutečnosti nemá v mnoha případech ztížené opětné zapojení na trhu práce pouze zdravotní příčiny, tzn. není způsobeno objektivním tělesným postižením, nýbrž jeho důvody jsou také materiální, psychologické, mezilidské a sociální povahy. Komise by proto měla silněji, nejen v závěrech, zdůraznit roli, kterou v těchto případech mají místní a regionální územní samosprávní celky při provádění rozsáhlých sociálních opatření a opatření v oblasti péče. Samozřejmě je nutné vedle těchto opatření přijmout zejména na státní úrovni čistě rehabilitační opatření v lékařském smyslu slova.

2.2 považuje, jak je již uvedeno v jiných stanoviscích, za nutné racionalizovat opatření plánovaná v oblasti sociální ochrany a sladit je s opatřeními v oblasti hospodářské politiky a politiky zaměstnanosti, přičemž je třeba stále zajišťovat konzultování a zejména zapojení místních a regionálních subjektů, které mají nejblíže k nejslabším skupinám obyvatelstva.

2.3 žádá Komisi, aby silněji uvedla do popředí roli organizací občanské společnosti. Tyto organizace nejsou ve Sdělení zmíněny, jsou však nezbytným partnerem místních a regionálních územních samosprávních celků při hledání konkrétních odpovědí na sociální problémy, jelikož často umožňují občanům ohroženým vyčleněním navázat kontakt s pracovním světem, často prostřednictvím místních a regionálních územních samosprávních celků.

2.4 doporučuje Komisi, aby jak v nynějším Sdělení tak i nadále přihlížela ke klíčovým oblastem již zmíněným v souvislosti s modernizací sociální ochrany a uznaným Evropskou radou jako cíle: kvalita práce, bezpečnost důchodových systémů, sociální integrace, ochrana zdraví.

2.5 majíc na paměti Třetí zprávu o sociální hospodářské soudržnosti, kterou předložila Evropská komise dne 18. února 2004, ve které se uvádí, že „zvláštní geografické nebo přírodní nevýhody mohou zintenzívnit rozvojové problémy, zejména v nejvzdálenějších regionech Unie a na mnoha ostrovech“, musí se Komise těmito nevýhodami zabývat, a to podporováním nebo vytvářením opatření, např. vzdělávání a pobídky pro ostrovy a nejvzdálenější regiony Unie k modernizaci sociální ochrany pro více kvalitnějších pracovních míst pro jejich vlastní občany, zejména pro ty, pro které je těžké najít pracovní místo mimo lokalitu, ze které pocházejí.

2.6 stvrzuje svůj názor, že demokratická a transparentní Evropa blízká občanům vyžaduje silnější účast místních a regionálních územních samosprávních celků jakož i společnosti, m.j. prostřednictvím organizací občanské společnosti, na rozvoji, realizaci a hodnocení hospodářské a sociální politiky a politiky zaměstnanosti.

2.7 stvrzuje také ve vztahu k nynějšímu Sdělení, co již vyjádřil ve stanovisku (CdR 15/2003) ke „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Pět let evropské strategie zaměstnanosti – shrnutí stavu“ (KOM(2002) 416 kon.) a „Sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Budoucnost Evropské strategie zaměstnanosti – Strategie pro plnou zaměstnanost a lepší pracovní místa pro všechny“ (KOM(2003) 6 kon.):

— Místní a regionální subjekty zastávají významnou úlohu: jako subjekty poskytující nabídku sociálních služeb podporujících zaměstnanost, nabídku vzdělávání a dalšího vzdělávání, jako tvůrci místních pracovních trhů, subjekty rozvíjející nové možnosti zaměstnanosti a jako zaměstnavatelé.

— Různým způsobem ovlivňují podmínky pro přístup na pracovní trh pro mladé, ženy, přistěhovalce a stárnoucí obyvatelstvo jakož i podporování rovnosti na trhu práce.

— Při integraci nezaměstnaných do trhu práce mají místní a regionální subjekty často centrální funkci.

— Vysoký stav zaměstnanosti je ústředním cílem také v regionální rozvojové politice a předpokladem pro zachování zásobování službami.

— Partnerství mezi subjekty veřejné služby, soukromého a sociálního hospodářství jakož i organizacemi občanské společnosti je obzvlášť významné pro posílení sociální soudržnosti, vytvoření nového sociálního kapitálu, zakládání nových podniků, vytváření pracovních míst a tak i vytvoření atraktivního pracovního trhu pro ty, jimž hrozí nezaměstnanost.

2.8 vyzývá Komisi, aby ve sděleních, jejichž předmětem bude problematika nutnosti vyšší pracovní flexibility, stále zdůrazňovala, že je třeba podporovat zaměstnance, kteří chtějí zvolit nové profesní cesty. Nedostatek přiměřených opatření v oblasti sociální ochrany ohrožuje také flexibilitu trhu práce, která je z hlediska dnešních znaků světového trhu nezbytná.

2.9 zdůrazňuje, že je důležité hospodářské základní zajištění jak pro zaměstnance pobírající nízké mzdy tak i pro zaměstnance se střední popř. velkou odpovědností. Kromě toho je nutná forma podpory zaměřené na vzdělávání a další vzdělávání a vyhodnocení jejich profesních schopností.

2.10 poukazuje na to, že by systémy sociální ochrany, zejména hospodářského druhu, měly také zapojovat zaměstnavatele. Zaměstnavatelé mají lepší přehled o příslušných situacích a mohou tak přijímat cílenější opatření za účelem podpory opětného zapojení do profesního života. Pro zaměstnance s postižením by zaměstnavatel rovněž mohl nalézt nové vhodné pracovní místo ve stejném nebo jiném podniku.

2.11 doporučuje přijmout všechna opatření, která jsou nutná pro to, aby si členské státy EU, i když mají v oblasti sociální politiky plnou zákonodárnou autonomii, byly vědomy významu hlavních myšlenek navrhovaných Komisí ve Sdělení a strategické role, kterou mají místní a regionální územní samosprávní celky.

Brusel, 16. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o stanovení hlavních zásad pro druhé kolo iniciativy Společenství EQUAL o nadnárodní spolupráci na podporu nových prostředků k potlačování všech forem diskriminace a nerovností na trhu práce „volný pohyb dobrých nápadů“

(2004/C 318/04)

VÝBOR REGIONŮ,

s ohledem na oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Hospodářskému a sociálnímu výboru a Výborů regionů o stanovení hlavních zásad pro druhé kolo iniciativy Společenství EQUAL o nadnárodní spolupráci na podporu nových prostředků k potlačování všech forem diskriminace a nerovností na trhu práce: „volný pohyb dobrých nápadů“ COM(2003) 840 final,

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 5. ledna 2004 konzultovat Výbor podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství,

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 6. listopadu 2003 pověřit komisi pro hospodářskou a sociální politiku, aby vypracovala stanovisko k této věci,

s ohledem na návrh stanoviska (CDR 96/2004 rev. 1) přijatý dne 30. dubna 2004 komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodaj: Cllr Peter Moore, městská rada v Sheffieldu (UK/ELDR)),

jednohlasně přijal na svém 55. plenárním zasedání dne 16. a 17. června 2004 (zasedání ze dne 16. června 2004) toto stanovisko.

1. **Poznámky**

Výbor regionů

1.1 se domnívá, že EQUAL je jedním z nejvýznamnějších nástrojů k vytváření a šíření inovací v oblasti politiky zaměstnanosti a sociální politiky;

1.2 zdůrazňuje, že místní samosprávy od samého počátku EQUAL silně podporovaly, jelikož představuje významnou příležitost ke zlepšení a dalšímu rozvoji sociální politiky a politiky zaměstnanosti na místní i regionální úrovni. Místní a regionální samosprávy také podporují přístup EQUAL týkající se partnerství, který je v souladu se zásadami řádné správy věcí veřejných;

1.3 se domnívá, že by klíčovými cíli mělo být rozšiřování inovačních technologií a rozvoj praktických přístupů a dlouhodobé způsobilosti. Věří, že by se výsledky neměly oddělovat od praktik rozšiřování, ale měly by být s nimi spojeny s cílem přidat nové dimenze a zvýšit účinnost. Místní a regionální samosprávy mohou pomoci zakotvit nové praktiky do místních systémů poskytování služeb a místních politických sítí;

1.4 zdůrazňuje, že otázka Romů má pro místní a regionální samosprávy zvláštní důležitost a význam. Po rozšíření budou Romové největší typickou etnickou menšinou v Evropské unii. Navzdory tomu, že na území dnešní EU žijí již 700 let, zůstávají Romové pravděpodobně jednou z nejvíce diskriminovaných skupin ze všech evropských občanů. Místní a regionální samosprávy musejí hrát rozhodující roli při řešení problémů, kterým Romové čelí, což je skutečnost, kterou uznávají i samotní zástupci evropských romských organizací;

1.5 zdůrazňuje také významný jev týkající se obchodování s dětmi a ženami; věří, že místní a regionální samosprávy mají zásadní roli při podporování blaha obce a musejí se zabývat osobními (např. podpora obětí) a sociálními (např. předcházení trestným činům) důsledky obchodování s lidmi a tímto aspektem sexuálního obchodu, v této souvislosti zdůrazňuje potřebu, aby byly místním a regionálním samosprávám přiděleny nezbytné prostředky a zdroje;

1.6 věří, že místní a regionální samosprávy je nutno považovat za klíčové partnery při provádění programu EQUAL a šíření jeho výsledků.

2. **Doporučení**

Výbor regionů

2.1 vítá zavedení kroku k potvrzení pro akci 2; doporučuje, aby činnost akce 3 (šíření a rozšiřování) byla začleněna stejným způsobem, a to s cílem pomoci vyřešit problémy související s financováním, jelikož činnost akce 3 nemá sama o sobě mnoho typů výstupů, které financiéři očekávají (např. přímá aktivita podporující příjemce);

2.2 vítá příležitost rozšířit partnerství za účelem spolupráce s přistupujícími státy – finanční předpisy v prvním kole tento potenciál brzdily;

2.3 se domnívá, že by se rozvojová partnerství měla při větším experimentování v oblasti ochrany proti nezaměstnanosti, kvality pracovních míst a tvorby přímých pracovních příležitostí podněcovat, aby zohlednila zkušenosti a nejlepší praxi z prvního kola – zejména aby si vzala ponaučení z toho, kde přístupy nebyly úspěšné;

2.4 zdůrazňuje význam udržení pracovníků v zaměstnání po delší dobu – vítá se, že Komise toto uznala se zřetelem na stárnoucí populaci obecně, ale také s ohledem na oblasti s tradicí těžkého průmyslu, kde se mnoho starších pracovníků muselo, nebo stále ještě musí rekvalifikovat, aby si zajistili práci v sektoru služeb nebo v jiných odvětvích;

2.5 se domnívá, že je důležité uznat potíže při zapojování zaměstnavatelů k podpoře rozmanitosti, ale doporučuje poučit se z nejlepší praxe získané v členských státech v rámci prvního kola;

2.6 vítá podporu, která bude poskytnuta na řešení nových výzev v souvislosti s problémy, kterým čelí romské obyvatelstvo a oběti obchodování s lidmi; má za to, že by se tyto a jiné nově se objevující výzvy v celé EU měly řešit v rámci odpovídajícího kontextu místně, regionálně a národně, a ne působit negativně tam, kde je třeba se zaměřit na jiné skupiny;

2.7 věří, že je nezbytné, aby všechny země dodržely stejný harmonogram, aby se usnadnilo zakládání mezinárodních partnerství v odpovídající době, a doba realizace by měla začít současně, aby bylo zajištěno, že partnerství jsou efektivní. V prvním kole tomu tak nebylo. Vítá se, že Komise znovu potvrdila význam tohoto;

2.8 vítá příležitost stavět ve 2. kole na činnosti tématických sítí na národní i evropské úrovni a očekává, že Komise bude ve 2. kole spatřovat větší z toho plynoucí prospěch a větší dopad. Koncept tématických sítí se v prvním kole rozvíjel dosti pomalu. VR věří, že řídící orgány mají významnou roli při podpoře rozvojových partnerství, včetně toho být proaktivní při určování klíčových osob a politik k maximalizaci dopadu práce partnerství. Byla by prospěšná větší integrace mezi tématickými sítěmi, mezi těmi, kteří odpovídají za vypracovávání dokumentů členských států i evropských dokumentů spojených s Evropskou strategií zaměstnanosti a politikou sociálního zapojení. To by usnadnilo rozšiřování, které bylo stanoveno jako výzva;

2.9 vítá návrhy na rozšiřování, zajišťující výstupy z EQUAL pro tvůrce politik a programy Cíle 1, 2 a 3; doporučuje, aby s tím byly formálně spojeny tématické sítě;

2.10 považuje za důležité neztratit po roce 2006 výhody mezinárodní práce v oblasti zaměstnanosti, a proto doporučuje zapojit mezinárodní prvek do návrhů Evropské komise týkajících se programů ESF, které mají nahradit současné programy (rovněž v rámci regionálního programu Evropského fondu pro regionální rozvoj).

Brusel, 16. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o podpoře družstevních společností v Evropě

(2004/C 318/05)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na oznámení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o podpoře družstevních společností v Evropě (COM(2004) 18 final);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 23. února 2004 konzultovat Výbor podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí svého předsedy ze dne 19. června 2003 pověřit komisi pro hospodářskou a sociální politiku, aby vypracovala stanovisko k této věci;

vzhledem k tomu, že družstevní formě podnikání nebyla věnována dostatečná pozornost v politice podnikání EU a veřejném poskytování podpůrných služeb pro podniky, zejména co se týče zakládání nových družstev v nových odvětvích;

vzhledem k tomu, že dosažení lisabonských cílů vyžaduje, aby se se všemi formami podnikání zacházelo stejně a aby byly podporovány za stejných podmínek;

vzhledem k tomu, že družstva jsou tradiční součástí evropské společnosti a významně přispívají k řešení mnoha hospodářských a sociálních problémů Společenství;

s ohledem na návrh stanoviska (CDR 97/2004 rev. 1) přijatý dne 30. dubna 2004 komisí pro hospodářskou a sociální politiku (zpravodaj: pí. Irma Pellinen, předsedkyně obecní rady v Haukipudas a členka Regionální rady severovýchodní Bothnie (FIN/SES)),

přijal na svém 55. plenárním zasedání konaném dne 16. a 17. června 2004 (zasedání ze dne 16. června) toto stanovisko:

1. **Názory Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 vítá oznámení Komise o podpoře družstevních společností v Evropě, které usiluje o podporu většího využití družstev v Evropě zlepšením jejich profilu a lepším pochopením jejich charakteristik. Lepší povědomí o tom, jak družstva pracují, další rozvoj právních předpisů o družstvech, zachování a zlepšení postavení družstev přispěje k dosažení cílů Společenství;

1.2 schvaluje názor Komise na družstva jakožto prostředku pro MSP, aby uskutečnily společné aktivity a zlepšily své postavení na trhu, a jakožto prostředku k poskytování vysoce kvalitních služeb zákazníkům-členům, a to zejména „blízkých služeb“ jako zdraví, sociální ochrana a sociální péče. Družstva pracovníků mohou pozitivně přispět k budování znalostní společnosti;

1.3 zdůrazňuje význam cíle Komise nalézt způsoby, jak zvýšit ochotu a způsobilost MSP využít družstevní formu podnikání jako prostředku k vytváření společných podnikatelských aktivit nebo seskupení podniků;

1.4 uznává význam organizování strukturované výměny informací, stanovení nejlepší praxe a propagování družstevních projektů zahrnujících MSP;

1.5 podporuje úsilí přezkoumat způsoby shromažďování přesnějších statistických údajů o družstvech;

1.6 poukazuje na význam účasti družstev na programech v oblasti vzdělávání, odborného vzdělávání, celoživotního učení a e-learningu a podněcování vysokých a středních škol, aby organizovaly kurzy v oblasti řízení družstev;

1.7 považuje za nanejvýš důležité stanovit a šířit dobrou praxi v oblasti veřejného poskytování podpůrných služeb pro družstva;

1.8 podtrhává význam financování družstev. Je nutné posoudit možnost zahrnout specifický odkaz na družstva do finančních nástrojů spravovaných Evropským investičním fondem, zejména prostředků, které tvoří součást víceletého programu pro podnik a podnikavost, a zejména pro malé a střední podniky. Mělo by se rovněž usilovat o zajištění toho, aby družstva měla úplný přístup k programům Společenství a k informacím o těchto programech;

1.9 podporuje záměr Komise přezkoumat politiky, dobrou praxi a nařízení týkající se sociálních družstevních podniků;

1.10 podněcuje Komisi, aby udržovala diskusi s členskými státy o uplatňování nařízení a směrnice o statutu evropské družstevní společnosti;

1.11 podporuje spolupráci Komise s členskými státy ke zlepšení právních předpisů o družstevních společnostech;

1.12 schvaluje úsilí vypracovat „modelové zákony“ pro právní předpisy o družstvech;

1.13 považuje za důležité v kontextu přezkumu nařízení o statutu evropské družstevní společnosti zvážit možnost zjednodušit nařízení, a to navržením přijetí společných celoevropských předpisů, je-li to možné;

1.14 podtrhává významný příspěvek družstev k zemědělskému rozvoji v nových členských státech podporou spolupráce mezi firmami při nakupování výrobků, uvádění výrobků na trh a zlepšování výroby;

2. **Doporučení Výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 vyzývá Komisi a členské státy, aby rychle posoudily oblast působnosti pro provádění a podporování iniciativ dotčenými osobami, a to iniciativ, které jsou zaměřeny na zvyšování povědomí u veřejných orgánů a soukromých hospodářských subjektů o možnosti využít družstevní formu jakožto prostředku k založení podniku nebo seskupování malých podniků;

2.2 věří, že je důležité, aby Komise prozkoumala možnost organizovat strukturovanou výměnu informací a zkušeností a stanovit dobrou praxi v oblasti podnikání prostřednictvím družstev. Komise by měla společně s členskými státy a dotčenými osobami rovněž přezkoumat potřebu srovnávat národní politiky a praktiky;

2.3 podněcuje experimentování se satelitní technikou a jinými způsoby odběru vzorků pro shromažďování potřebných statistických údajů o družstvech v Evropě;

2.4 považuje za důležité, aby programy v oblasti vzdělávání, odborného vzdělávání, celoživotního učení a e-learningu zohlednily účast družstev, zejména v mezinárodních programech a sítích odborníků, které vedou k rozvíjení nejlepších praktik v inovativních oblastech;

2.5 poukazuje na význam stanovení a šíření dobré praxe ve veřejném poskytování podpůrných služeb pro podniky;

2.6 považuje za důležité rychle přezkoumat možnost zahrnout specifický odkaz na družstva do finančních nástrojů spravovaných Evropským investičním fondem, které tvoří součást víceletého programu pro podnik a podnikavost, a zejména pro malé a střední podniky, a zajistit, aby družstva byla způsobilá podílet se na programech Společenství a aby měla úplný přístup k informacím o těchto programech;

2.7 podněcuje Komisi, aby přezkoumala politiky, dobrou praxi a předpisy týkající se sociálních družstevních podniků i sociální dopad a dopad v oblasti tvorby pracovních příležitostí družstev v Evropě a aby oznámila svá zjištění institucím Společenství;

2.8 doporučuje, aby Komise urychleně zahájila diskuse s úředníky členských států, kteří odpovídají za provedení celoevropských předpisů o družstvech. Diskuse by se měly zaměřit především na problémy, kde je zapotřebí vnitrostátních opatření nebo kde jsou použitelné vnitrostátní právní předpisy;

2.9 zdůrazňuje potřebu spolupracovat aktivně s veřejnými orgány, zejména v nových členských státech, s cílem zajistit, aby se zlepšily právní předpisy o družstvech. Mimoto musí Komise od členských států vyžadovat, aby informovaly Komisi i sebe navzájem o svých úmyslech změnit právní předpisy o družstvech, a to ve fázi návrhu a před přijetím nových právních předpisů;

2.10 podtrhuje význam žádosti Komise k dotčeným organizacím na národní i evropské úrovni, aby vypracovaly „modelové zákony“, a ochoty Komise pomoci jim při vypracování návrhů;

2.11 doporučuje, aby Komise aktivně monitorovala použití nařízení o statutu evropské družstevní společnosti a sestavila seznam oblastí, kde jsou potřebné změny, tak aby případně pět let po vstupu nařízení v platnost mohlo být toto nařízení zjednodušeno a posíleno;

2.12 vítá skutečnost, že se Komise snažit zajistit, aby se využil příspěvek družstev a ostatních sociálních podniků k zemědělskému rozvoji, a to prostřednictvím iniciativ Společenství;

2.13 zdůrazňuje, že by Komise a vlády členských států měly přezkoumat možnost poskytnout družstvům daňové úlevy podle jejich prospěšnosti z regionálního nebo sociálního hlediska a podle toho, zda v zásadě dodržují základní principy družstev: demokracii, solidaritu členů, a to jak pracovníků, tak i spotřebitelů, a přímé řízení podnikatelských aktivit;

2.14 upozorňuje na příležitosti, která družstva nabízejí, co se týče rozvoje místní ekonomiky a nových inovativních forem zaměstnávání na místní a regionální úrovni;

2.15 Vyzývá Komisi a členské státy, aby aktivně podporovaly zakládání družstev (zejména odbytových družstev) v nových formách zemědělství a zemědělských aktivit, jako je organické zemědělství, akvakultura, atd. Tyto aktivity by mohly zahrnovat školení, podpůrné činnosti, právní poradu, seznámení s účastníky, atd.

2.16 vyzývá obce a regiony, aby ve své průmyslové politice lépe zohlednily družstevní formu podnikání;

2.17 připomíná, že družstva nabízejí příležitost ke zlepšení zaměstnanosti, poskytování služeb a hospodářské obnovy ve vzdálených oblastech, které trpí nedostatkem kapitálu.

Brusel, 16. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a o energetických službách

(2004/C 318/06)

VÝBOR REGIONŮ,

S OHLEDEM na „Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o koncové energetické účinnosti a energetických službách“, COM(2003) 739final – 2003/0300 (COD);

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí Rady ze dne 23. ledna 2004, požádat ho podle článku 175 Smlouvy o založení Evropského společenství o stanovisko;

NA ZÁKLADĚ rozhodnutí svého prezidenta ze dne 4. listopadu 2002, pověřit vypracováním tohoto stanoviska Odbornou komisi pro trvale udržitelný rozvoj;

S OHLEDEM na rozhodnutí Rady ze dne 25. dubna 2002 o schválení Kjótského protokolu k rámcové dohodě Spojených národů o klimatických změnách jménem Evropského společenství a na společné prohlášení z toho vyplývajících závazků (2002/358/ES) [1];

S OHLEDEM na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady ze dne 11. února 2002 o systému sledování emisí skleníkových plynů ve Společenství a realizaci Kjótského protokolu (280/2004/EC) [2];

S OHLEDEM na směrnici 96/92/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 19. prosince 1996 o společných předpisech pro jednotný trh s elektrickou energií [3];

[1] Úř. věst. L 130, 15.5.2002, s. 1.
[2] Úř. věst. L 49, 19.2.2004, s. 1.
[3] Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

S OHLEDEM na svá stanoviska ze dne 18. září 1997 k tématu „Klimatické změny a energie“ – CdR 104/1997 v konečném znění ([1]) – a ze dne 14. března 2002 k „Rozhodnutí Rady o schválení Kjótského protokolu k rámcové dohodě Spojených národů o klimatických změnách jménem Evropského společenství a na společné prohlášení z toho vyplývajících závazků“ - CdR 458/2001 v konečném znění ([2]);

S OHLEDEM na své stanovisko ke sdělení Komise k šestému akčnímu programu Evropského společenství pro životní prostředí, „Životní prostředí 2010: Svoji budoucnost máme ve svých rukou“, Šestému ekologickému akčnímu programu a návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o ekologickém akčním programu 2001–2010 Evropského společenství, COM(2001) 31 final – CdR 36/2001 v konečném znění ([3]);

VZHLEDEM K TOMU:

1. že zvýšení efektivnosti konečného využití energie je podstatné pro ochranu životního prostředí, zmenšení poptávky energie a splnění cílů z Kyota; další rozvíjení trhu pro koncovou energetickou účinnost a energetické služby k tomu důležitou měrou přispěje;

2. že regionální a komunální územní korporace Evropy jsou již dlouhá léta průkopníkem v úsporách energie například při využívání obnovitelných energií a testování inteligentních energetických systémů;

3. že se mnohé územní korporace v Evropě zavázaly k plnění kjótských cílů;

4. že k úspoře energie musí nejdříve dojít ve vědomí občanů a že komunální a regionální územní korporace jako politická rovina, která má nejblíže k občanům, k tomu mohou svým podílem přispět a k tomu musí Evropská unie poskytnout potřebný volný prostor;

S OHLEDEM na svůj návrh stanoviska (CdR 92/2004 rev. 1), který byl dne 3. května 2004 přijat odbornou komisí pro trvale udržitelný rozvoj (zpravodaj: pan SINNER, státní ministr pro záležitosti Evropy a regionální vztahy Svobodného státu Bavorsko (D, EVP)),

schválil na svém 55. plenárním zasedání dne 16. a 17. června 2004 (zasedání dne 17. června) následující stanovisko:

1. **Stanoviska Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 je v souladu s představami Komise Evropských společenství toho názoru, že zvýšení efektivnosti při koncovém využití energie je důležitým cílem. Vítá záměr Komise přispět k dalšímu rozvoji trhu pro koncovou energetickou účinnost a energetické služby. Také z pohledu Výboru regionů je nutné posílit trh pro energetické služby a energetickou účinnost a snížit tak emise a podporovat trvale udržitelný rozvoj;

1.2 považuje návrh směrnice v zásadě za správný impulz k dosažení těchto cílů.;

1.3 neomezeně podporuje stanovený cíl ochrany klimatu a dodržování závazku omezení, který z toho vyplývá. V členských státech, regionech a obcích již také existuje celá řada opatření zaměřených na splnění tohoto závazku (srovnej k tomu mimo jiné zákon o úsporách energie Spolkové republiky Německo, který byl schválen dne 1. dubna 2004 německým Spolkovým sněmem). Sem spadají také snahy o zlepšení energetické účinnosti ve všech oblastech spotřeby;

1.4 zastává názor, že prosazování opatření týkajících se energetické účinnosti, jako úspory energie koncovým spotřebitele a nabídka energetických služeb, by mělo být v souladu s kontextem konkurenčně orientovaných trhů; to by zároveň zdůraznilo prioritní charakter snahy zlepšování veřejných služeb tak, aby tyto mohly dále zodpovědně splňovat jejich úlohu, co se kvality, bezpečnosti a přístupu týče;

1.5 nezpochybňuje, že k rozhodujícímu zvýšení energetické účinnosti u koncového spotřebitele jsou zapotřebí vhodné rámcové podmínky. Nejlépe se toho dosáhne tak, že se vyvolá a zvýší poptávka po vhodných technikách a postupech. Jako problematický se jeví návrh uložit místo toho podnikům za povinnost, aby předkládaly nabídky tohoto druhu. Tyto by pak musely držet v zásobě postupy a techniky, k jejichž poptávce není žádný kupující nucen, s důsledkem zvýšené koncové ceny pro spotřebitele;

1.6 považuje návrh směrnice za nesystémový tam, kde přehlíží důležité struktury jednotného energetického trhu. Návrh směrnice obsahuje závazek členských států, že zajistí, aby maloobchodníci nebo zásobovatelé nabízeli svým zákazníků ve všech sektorech koncové spotřeby energetické služby a opatření na zvýšení energetické účinnosti částečně zdarma. Na otevřeném trhu lze však nabídku sotva řídit. Navíc jsou zúčastnění aktéři trhu jako nepropojené energetické rozvodné podniky a prodejci energie, kteří nově pronikají na trh, příliš rozdílní, aby mohli být podrobeni stejným respektive srovnatelným regulačním opatřením;

([1]) Úř. věst. C 379, 15.12.1997, s. 11.
([2]) Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 59.
([3]) Úř. věst. C 357, 14.12.2001, s. 44.

1.7 považuje závazek provozovatelů sítě, že musí nabízet a dodávat energetické služby koncovému zákazníkovi, za porušení směrnice o jednotném trhu;

1.8 pokládá budování nových úředních struktur s předpokládanými monitorovacími a kontrolními povinnostmi, které lze realizovat jen se značnými náklady, pouze za podmíněně vhodné pro zvýšení účinnosti koncové energie a pro podporu rozvoje trhu s koncovou energetickou účinností a energetickými službami. Členským státům by mělo být umožněno používat existující struktury na tyto účely. Podle návrhu směrnice by náklady opatření zavedených na dosažení objemu energetických úspor „neměly" překročit jejich užitek. A poněvadž dosud není jasné, jak má být tato analýza nákladů a užitku provedena, představuje tento závazek pouze programový bod bez praktického významu s tím důsledkem, že se náklady mohou vyvinout k užitku zcela nepoměrně. Je tudíž nutno se obávat, že možné převedení určitých nákladů přes rozdělovací sazby podle článku 10b návrhu směrnic bude uvaleno na koncové spotřebitele;

1.9 vyzývá k tomu, aby zadevení jednotné míry růstu účinnosti ve výši 1 % pro všechny členské státy nevedlo k distorzím konkurenčního prostředí, je-li dáno, že členské státy, které již dosáhly vysoké úrovně účinnosti, by mohly realizovat další zvýšení efektivnosti pouze za srovnatelně vysoké náklady. Musí být zaručeno, že úsilí, vynaložená v minulosti členskými státy, budou vzata náležitě v úvahu. Zohlednění opatření, která šetří energii, jež byla podniknuta členskými státy od roku 1991 a obsažena v příloze I. Směrnice, musí být zajištěno takovým způsobem, aby nedošlo ke konkurenčním distorzím; Výbor regionů navíc zavrhuje, aby bylo svaleno nadměrné břemeno na veřejnou správu, a požaduje rovnoprávné zacházení se státním a soukromým sektorem;

1.10 spatřuje v plánovaných opatřeních, jako například v jednotném cíli úspor, ve vytvoření nových kontrolních byrokracií nebo ve vynucených trzích pro energetické výkony, podle rozsahu a intenzity, velmi rozsáhlý zásah do energetické politiky členských států.

Brusel, 17. července 2004.

2. **Doporučení výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 vyzývá Komisi s ohledem na velmi potěšitelné stanovení cíle návrhu legislativy, aby přepracovala návrh směrnice v důležitých bodech. Cílem přepracování by především mělo být další rozvíjení a posilování poptávky po energetických službách prostřednictvím informací, poradenství a podpory. Navrhuje v tomto směru zorganizování evropské kampaně v širokém měřítku, aby byly jasně zviditelněny výhody spojené s úsporami energie;

2.2 žádá Komisi, aby respektovala subsidiaritu do té míry, že by i v budoucnu mělo být přenecháno členským státům, regionům a obcím, aby se postaraly o kvalifikaci, certifikaci nebo akreditování poskytovatelů energetických služeb, o monitorování systémů energetického auditu a trhu s energetickými službami, sestavovaly programy energetické účinnosti a vytvářely možnosti financování pod veřejným dohledem;

2.3 navrhuje omezit stupeň detailního zpracování ustanovení tak, aby se ještě slučoval se zájmem Komise o deregulaci, odstranění byrokracie a zjednodušení průběhu postupů;

2.4 vyzývá Komisi k tomu, aby nebylo uvaleno příliš těžké břemeno na státní sector spojené s cílem úspor energie. Jak státní, tak soukromý sektor, by měly být zodpovědni ve stejné míře za souhrnný cíl zlepšené energické účinnosti;

2.5 upozorňuje na to, že k dodržení závazků uvedených v návrhu směrnice bude nutno zavést monitorovací opatření, shromažďovat data a připravovat zprávy pro Komisi. Za tímto účelem je nutno vybudovat nové – dosud nepotřebné – personální kapacity ve veřejné správě, ale také u podniků, například pro získávání a předávání dosud nerelevantních dat koncových zákazníků (například u topného oleje) a pro odbyt energetických služeb. Toto by mělo být v legislativě zohledněno a naplánováno;

2.6 připomíná Komisi nutnost uvést nový návrh směrnice do úplného souladu se stanovenými cíly všech zákonných úprav v oblasti energetiky, zejména úprav směrnice o jednotném energetickém trhu.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o roli eGovernmentu pro budoucnost Evropy

(2004/C 318/07)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o roli eGovernmentu pro budoucnost Evropy (COM(2003) 567 final);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 26. září 2003 o konzultování tohoto výboru v dané záležitosti podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí jejího předsedy ze dne 6. listopadu 2003 vyzývající Komisi pro kulturu a vzdělání vypracovat s ohledem na danou záležitost stanovisko;

s ohledem na deklaraci ministrů z konference o eGovernmentu konané dne 8. července 2003 v italském Como;

s ohledem na své stanovisko ve věci eEurope 2005: informační společnost pro všechny (CdR 136/2002 fin) [1];

s ohledem na své stanovisko ve věci interoperabilního poskytování panevropských služeb eGovernmentu veřejné správě, firmám a občanům (IDABC) (CdR 247/2003 fin) [2];

s ohledem na své stanovisko ve věci eEurope 2002: budování rámce EU pro využívání informací veřejného sektoru (CdR 134/2002 fin) [3];

s ohledem na návrh svého stanoviska (CdR 392/2003 rev. 2) schválený dne 5. dubna 2004 Komisí pro kulturu a vzdělání (zpravodaj: pan Keith Brown, člen Rady Clackmannanshire, Skotsko, Velká Británie/EA);

a vzhledem k tomu, že:

1) eGovernment nepřispívá jen k produktivitě veřejné správy, ale též k demokracii tím, že zkvalitňuje vládnutí a účast občanů na veřejném životě;

2) je nutné zavázat se na nejvyšší politické úrovni k nastavení struktur a služeb eGovernmentu s tím, že většina právních překážek není na evropské úrovni, ale na úrovni národní, regionální a místní;

3) rozdílné tradice a právní základny v současných i budoucích členských státech znesnadňují definování společných standardů s ohledem na poskytování veřejných služeb;

jednohlasně přijal na svém 55. plenárním zasedání konaném dne 16. a 17. června 2004 (jednání ze dne 16. června 2004) následující stanovisko.

1. **Názory Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 vítá důležitost, jakou Komise přikládá roli eGovernmentu pro dosažení lisabonských cílů a klade zvláštní důraz na roli a přispění regionálních a místních vlád k propagaci a zužitkování jeho potenciálu s ohledem na rozsah a důležitost jejich služeb a předpisů pro občany i firmy;

1.2 staví do popředí základní charakter místní a regionální vlády s ohledem na její rozsah a blízkost komunitám umožňující rychlou inovaci, informovanost a pochopení požadavků služeb i uživatelů, což je naprosto klíčové, stejně jako přímé zapojení na úrovni jednotlivců i komunity umožňující propagaci nabývání nových dovedností a ovlivňování změn v chování nutných k tomu, aby se z eGovernmentu stala praktická a přínosná realita;

1.3 souhlasí s popisem eGovernmentu jako kombinací aplikování informačních a komunikačních technologií, organizačních změn a rozvoje nových dovedností v oblasti veřejné správy;

1.4 staví do popředí zásadní důležitost tvorby a investic do příležitostí vzdělávání a rozvoje s cílem umožnit zapojení do aktivit eGovernmentu co možná nejširšímu okruhu jednotlivců;

[1] Úř. věst. C 128, 29.5.2003, s 14.
[2] Úř. věst. C 73, 23.3.2004, s 72.
[3] Úř. věst. C 73, 26.3.2003, s 38.

1.5 zdůrazňuje, že přínos eGovernmentu bude v transformaci poskytování veřejných služeb a ve zkvalitnění zapojení občanů v demokratických procesech a vytváření veřejné politiky, anebo jinými slovy v komplexní modernizaci způsobu poskytování vládních služeb a interakce s občany;

1.6 varuje, že transformace na všech vládních úrovních nebude levná, ale bude vyžadovat značné a dlouhodobé nasazení zdrojů stejně jako zachování stávajících systémů během období transformace, což je charakteristický požadavek na vládu chybějící v podnikatelském prostředí;

1.7 bere na vědomí, že k dosažení vysoké úrovně nasazení a interaktivity je nezbytný přechod na širokopásmové připojení, a tudíž vítá volání Komise po propojení všech veřejných správ do roku 2005, a zároveň je toho názoru, že tato transformace bude vyžadovat finanční podporu, zvláště s ohledem na oblasti, kde je stávající úroveň a rychlost rozvoje připojení relativně nízká;

1.8 oceňuje rozlišení učiněné ve sdělení mezi pojmy eGovernance a eGovernment a domnívá se, že širší záběr prvního zahrnující zásadní sociální služby je vysoce relevantní pro zájmy místní a regionální vlády;

1.9 schvaluje aplikování společného rámce výzkumných standardů s cílem zajistit publikování kvalitativního a kvantitativního hodnocení všech zásadních programů a projektů, aby bylo možné dělit se a následovat úspěchy a zároveň poctivě analyzovat neúspěchy a na jejich základě zlepšovat osvojování znalostí i budoucí praxi;

1.10 domnívá se, že partnerská práce, vytváření konsorcií a rozvoj joint venture na všech úrovních mezi veřejnými úřady – a kde je to vhodné i soukromými organizacemi působícími v jednotlivých státech či v rámci EU – je klíčem k tomu, jak využít inovace a vyvarovat se zastaralosti, transferovat existující i budoucí dobrou praxi, a získat za veřejné prostředky nejlepší možnou hodnotu;

1.11 uznává potenciál eGovernmentu s ohledem na udržení a propagaci kulturní rozdílnosti a rovnosti přístupu ke službám a jeho přínos pro politiku i procesy různých skupin obyvatel regionů, a tudíž uznává i jedinečnou roli místních a regionálních úřadů, z čehož vyplývá, že kvalitní výzkumné aktivity jsou důležité pro utváření začleňující praxe;

1.12 uvědomuje si důležitost technologií, které zdokonalují soukromí a bezpečnost, a tedy budují důvěru mezi uživateli služeb, avšak domnívá se, že zde je nutné nalézt rovnováhu s ohledem na přijímání protokolů, jež by mohly bezdůvodně mařit elektronický přenos informací týkajících se identifikovaných jednotlivců;

1.13 zaznamenává, že dané sdělení je součástí širšího balíku modernizačních inovací, jejichž společný vliv dokáže transformovat interakci mezi občany a vládou k lepšímu s ohledem na sociální začlenění, nicméně se dále domnívá, že existuje potenciální nebezpečí pro sociální soudržnost z důvodu izolace způsobené omezením mezilidské interakce, čemuž je třeba zabránit.

2. **Doporučení Výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 doporučuje, aby Evropská komise v rámci propagace eGovernmentu kladla důraz na zajištění společných standardů, rámce pro výměnu informací a efektivní interoperabilitu, zlepšování informovanosti o panevropských službách, a snadný přístup k informacím o národních i regionálních službách ze strany všech občanů napříč EU. Je rovněž nutné klást prioritu na bezpečnost všech transakcí a dat. Ochrana osobních údajů a užívání se přímo vztahují k otázkám bezpečnosti;

2.1 a) doporučuje, aby Komise vynaložila větší úsilí k dobré a účinné koordinaci aktivit v rámci programů eGovernementu, zejména IDA, eTEN a výzkumných aktivit eGov 6. rámcového programu, aby bylo dosaženo co nejlepších výsledků a vyplatilo se vynaložené úsilí a investice, které Evropská unie věnuje rozvoji eGovernemtu.

2.1 b) doporučuje, aby Evropská unie zdůraznila regionální a lokální charakter aktivit v rámci programů eGovernmentu.

2.2 doporučuje poskytnutí financování ze strany vlád a strukturálních fondů EU s cílem nabídnout širokopásmovou technologii v zónách, kde tato není komerčně životaschopná, aby byl eGovernment dostupný ve všech oblastech Evropské unie se zaměřením na ty oblasti, v nichž je připojení a/nebo rychlost rozvoje připojení na nízké úrovni. Je nutné vzít v úvahu specifické charakteristiky regionů, zejména jejich rozlohu a obyvatelstvo při výpočtu nezbytných finančních prostředků k zavedení infrastruktur, které zaručí přístup k celé oblasti;

2.3 trvá na nezbytnosti podpory, alespoň po dobu přechodnou, vzdělávacích kurzů v oblasti eGovernmentu a zařízení pro jednotlivce s postižením, starší osoby a osoby s nízkou kvalifikací, tak aby byla podpořena e-inkluze a znemožněna veškerá rizika diskriminace;

2.4 vítá postřeh, že samotné poskytnutí není žádnou zárukou využívání online služeb a silně podporuje výzkum preferencí a bariér na poptávkové straně s ohledem na typ služby i způsob připojení, stejně jako výzkum inovací na nabídkové straně s cílem identifikovat kanály, které přilákají nejširší spektrum uživatelů z různých geografických oblastí a rozdílných skupin podle věku, pohlaví a sociálně-ekonomické situace;

2.5 zdůrazňuje, že by potenciál informačních technologií měl být plně využíván při zlepšování kvality a produktivity veřejných služeb poskytovaných tradičním způsobem.

2.6 doporučuje přijetí protokolu v tom smyslu, že programy a projekty eGovernmentu podporované z veřejných zdrojů musí sdílet své výsledky a předávat výhody plynoucí z iniciativy i náměty na zlepšení;

2.7 naléhá na Komisi, aby podněcovala poskytování podpory místním a regionálním úřadům tak, aby mohly nabízet eGovernment v různých jazycích se zvláštním zaměřením na jazyky regionální a méně používané;

2.8 uvědomuje si složitost hodnocení velkých iniciativ v nových oblastech, ale zároveň vybízí k nastavení jasných počátečních cílů a ke zcela otevřenému a kritickému hodnocení výstupů (úspěchů i neúspěchů) na základě kritérií včetně důležitosti, produktivity, účinnosti a funkčnosti s cílem budoucího zkvalitňování.

Brusel, 16. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o nevyžádané komerční komunikaci, tzv. „spamu“

(2004/C 318/08)

VÝBOR REGIONŮ

S ohledem na sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů ohledně nevyžádané komerční komunikace, tzv. „spamu“ (COM(2004) 28 fin);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 22. ledna 2004 o konzultování tohoto výboru v dané záležitosti podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí jejího předsedy ze dne 5. dubna 2004 vyzývající Komisi pro kulturu a vzdělání vypracovat s ohledem na danou záležitost stanovisko;

s ohledem na své stanovisko o návaznosti na víceletý akční plán Společenství na podporu bezpečnějšího používání Internetu prostřednictvím boje proti nezákonnému a škodlivému obsahu v globálních sítích a na návrh upravující rozhodnutí č. 276/1999/EC přijímající víceletý akční plán Společenství na podporu bezpečnějšího používání Internetu prostřednictvím boje proti nezákonnému a škodlivému obsahu v globálních sítích (CdR 140/2002 fin) ([1]);

s ohledem na své stanovisko ohledně přijetí víceletého programu (2003-2005) monitorování eEurope, rozšiřování dobré praxe a zlepšování bezpečnosti sítí a informací (MODINIS) (CdR 252/2002 fin) ([2]);

([1]) Úř. věst. C 73, 26.3.2003, s. 34.
([2]) Úř. věst. C 128, 29.5.2003, s. 19.

s ohledem na své stanovisko ohledně srovnávací zprávy eEurope 2002 COM(2002) 62 fin a eEurope 2005: informační společnost pro všechny (CdR 136/2002 fin) ([1]);

s ohledem na své stanovisko ohledně společného rámce pro elektronické podpisy (CdR 332/98 fin) ([2]);

s ohledem na své stanovisko ohledně 6. zprávy o implementaci regulatorního balíku v komunikacích (CdR 52/2001 fin) ([3]);

s ohledem na své stanovisko ohledně dalších kroků ve věci Zelené knihy o ochraně mladistvých a lidské důstojnosti v audiovizi a informačních službách včetně návrhu doporučení Rady a přijetí akčního plánu na podporu bezpečného užívání Internetu (CdR 54/98 fin) ([4]);

s ohledem na své stanovisko ohledně evropské iniciativy v elektronickém obchodu (CdR 350/97 fin) ([5]);

s ohledem na své stanovisko ohledně bezpečnosti regionálních sítí a informací: návrhu přístupu evropské strategie (CdR 257/2001 fin) ([6]);

s ohledem na své stanovisko ohledně vytváření bezpečnější informační společnosti zlepšováním bezpečnosti informační infrastruktury a bojem proti počítačové zločinnosti: eEurope 2002 (COM(2000) 890 fin - CdR 88/2001 fin) ([7]);

s ohledem na návrh svého stanoviska (CdR 69/2004 rev. 1) schválený 5. dubna 2004 Komisí pro kulturu a vzdělání (zpravodajka: paní Susie Kemp, členka Unitární rady West Berkshire (Velká Británie/Evropská lidová strana).

a vzhledem k tomu, že:

1) se nevyžádaná komerční komunikace prostřednictvím elektronické pošty známá také jako „spam" rozrostla do znepokojivých rozměrů, když její objem vzrostl z odhadovaných 7 % celosvětového objemu elektronické pošty v roce 2001 na 50 % v dnešní době;

2) spam není jen problémem s ohledem na soukromí, klamání zákazníků, ochranu mladistvých a lidské důstojnosti, ale též hrozbou pro obchod. Představuje dodatečné náklady pro firmy, ztrátu produktivity a hrozí podkopáním důvěry spotřebitelů;

3) Evropská unie přijala v červenci 2002 Směrnici č. 2002/58/EC o soukromí a elektronických komunikacích, jejíž součástí je princip „opt-in" (pozn. překladatele: přihlášení z vlastní vůle uživatele) pro elektronickou poštu, se lhůtou implementace stanovenou na 31. října 2003;

4) se jedná o první krok, avšak legislativa sama o sobě na vyřešení problému spamu nestačí. Je nutné podniknout další kroky k tomu, aby uvedená směrnice přinesla požadované výsledky;

jednohlasně přijal na svém 55. plenárním zasedání konaném ve dnech 16. a 17. června 2004 (jednání ze dne 16. června 2004) následující stanovisko.

1. **Názory Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 souhlasí se závěrem Komise, že spam je jednou z nevětších výzev pro dnešní Internet, jelikož vyžaduje nejen efektivní vymáhání a mezinárodní spolupráci, ale též samoregulující a technická řešení na straně daného odvětví a informovanost v rámci Společenství;

1.2 vítá pokračující snahu Komise doporučovat členským státům transponování Směnice č.2002/58/EC o soukromí a elektronických komunikacích i nabídku pomoci členským státům ze strany Komise a doufá, že tato pomoc bude nabídnuta i kandidátským zemím následně po rozšíření v květnu 2004;

1.3 bere na vědomí, že nevyžádaná elektronická pošta se promítá do ztráty důvěry v informační sítě, a že objem elektronické pošty zpomaluje systémy. Jedná se o přeshraniční a mezinárodní záležitost, a proto bude podle Výboru regionů politika Společenství úspěšná pouze v případě shody a spolupráce s mezinárodními organizacemi a dalšími světovými mocnostmi;

1.4 lituje, že Komise nezohledňuje schopnost regionálních a místních úřadů komunikovat s místními komunitami a veřejností, a zároveň naléhá na Komisi, aby náležitě zohlednila kolik součinnosti lze očekávat od regionálních a místních úřadů v boji proti nevyžádané elektronické poště;

([1]) Úř. věst. C 128, 29.5.2003, s. 14.
([2]) Úř. věst. C 93, 6.4.1999, s. 33.
([3]) Úř. věst. C 19, 22.1.2002, s. 1.
([4]) Úř. věst. C 251, 10.8.1998, s. 51.
([5]) Úř. věst. C 180, 11.6.1998, s. 19.
([6]) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 89.
([7]) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 85.

1.5 zdůrazňuje, že regionální a místní úřady se mohou na řešení problematiky spamu podílet řadou různých způsobů. Tyto úřady nejen plní úlohu s ohledem na zvyšování informovanosti a šíření informací, ale v obecnější rovině jsou též blízko občanům, organizacím a firmám;

1.6 konstatuje, že již v minulosti navrhl, aby byla přijata opatření s cílem informovat žáky škol jak o bezpečnostních aspektech informační společnosti, tak o dopadech počítačové zločinnosti;

1.7 konstatuje, že regionální a místní úřady mají za úkol chránit veřejnost v nejširším slova smyslu;

1.8 bere na vědomí, že regionální a místní úřady hrají důležitou roli při zajišťování vyrovnaného rozvoje znalostí a informační společnosti v Evropské unii, a to zvláště v období po rozšíření, s cílem zlepšit ekonomickou a sociální soudržnost v regionech, městech a čtvrtích napříč Evropou. Regionální a místní úřady se nacházejí v jedinečné pozici pro zajištění toho, že akce Společenství budou dostupné co možná nejširšímu okruhu lidí, a zvláště pak znevýhodněným skupinám;

1.9 bere na vědomí, že místní a regionální orgány státní správy odpovídají nejen za rozvoj veřejných online služeb, ale též za informační a komunikační technologie (ICT) v celoživotním vzdělávání (s ohledem na to, že digitální gramotnost je považována za novou základní dovednost) a zdravotní péči. Místní a regionální orgány státní správy jsou dále aktivní při propagaci informační bezpečnosti, rozvoji online kultury a obsahu turistických služeb, zlepšování přístupu k online službám, a samozřejmě při rozvoji interoperability procesů jak v rámci vládních orgánů, tak obecně mezi organizacemi. Výbor regionů se proto domnívá, že zajištění efektivní a bezproblémové elektronické komunikace je zcela klíčové.

2. **Doporučení Výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 vyzývá k vyzdvižení aktivního zapojení kandidátských zemí. Internet neuznává tradiční hranice mezi státy, a proto by se akce na evropské úrovni neměly omezovat na účast členských států EU. Důsledkem nedostatečné bezpečnosti informačních systémů a sítí v méně vyvinutých regionech Evropy může být rozšiřování digitální propasti mezi těmito regiony a nejrozvinutějšími a nejbezpečnějšími regiony;

2.2 navrhuje, aby byla vyvinuta větší snaha s cílem zajistit vyšší úroveň zapojení ze strany největších světových výrobců softwaru do realizace výzkumu bezpečnosti sítí a informací stejně jako okamžité praktické uplatnění takového výzkumu. Bezpečnost by měla být pro poskytovatele telekomunikačních služeb a připojení v Evropě jednou z priorit; nutné je dále rozvíjet vazby na aktivity a organizace mimo EU;

2.3 naléhá na Komisi, aby využila způsobilosti regionálních a místních úřadů komunikovat s občany na místní úrovni. Například knihovny, komunitní centra a další obecní zařízení nabízí jak obrovskou příležitost ke zvyšování informovanosti, tak veřejný přístup k informacím. Tato zařízení umožňují přímý kontakt s veřejností včetně znevýhodněných skupin;

2.4 navrhuje, že by bylo možné řadu problémů souvisejících s bezpečným používáním Internetu vyřešit na místní úrovni, a to především intenzivní vzdělávací kampaní zaměřenou na zvýšení obecné informovanosti o problematice. Regionální a místní úřady mohou šířit informace týkající se boje s nevyžádanou elektronickou poštou;

2.5 navrhuje, aby školy s ohledem na jejich odpovědnost za vzdělávání přijaly opatření s cílem informovat žáky škol jak o bezpečnostních aspektech informační společnosti;

2.6 navrhuje, aby regionální a místní úřady využívaly stávající vztahy s firmami a podněcovaly je k aktivním zásahům proti spamu;

2.7 chce zdůraznit důležitost spolupráce v rámci EU a zvláště pak roli regionálních a místních orgánů státní správy při zajišťování této spolupráce.

Brusel, 16. června 2004.

Prezident

Výboru regionů

Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů ke sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizi

(2004/C 318/09)

VÝBOR REGIONŮ

s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů o budoucnosti evropské regulační politiky v audiovizi (COM (2003) 784 final);

s ohledem na rozhodnutí Evropské komise ze dne 15. prosince 2004 o konzultování tohoto výboru v dané záležitosti podle prvního odstavce článku 265 Smlouvy o založení Evropského společenství;

s ohledem na rozhodnutí jejího předsedy ze dne 5. dubna 2004 vyzývající Komisi pro kulturu a vzdělání vypracovat s ohledem na danou záležitost stanovisko;

s ohledem na své stanovisko o určitých právních aspektech souvisejících s kinematografickými a dalšími audiovizuálními díly (CdR 387/2001 fin) ([1]);

s ohledem na své stanovisko ohledně 4. zprávy Komise o aplikaci směrnice č. 89/553/EEC „Televize bez hranic“ (CdR 90/2003 fin) ([2]);

s ohledem na své stanovisko ohledně sdělení o překážkách všeobecné dostupnosti nových služeb a aplikací informační společnosti skrze otevřené platformy digitální televize a třetí generace mobilní komunikace a sdělení o přechodu z analogového na digitální vysílání: (od digitálního „přepnutí“ k analogovému „vypnutí“) (CdR 308/2003 fin);

s ohledem na návrh svého stanoviska (CdR 67/2004 rev.1) přijatý Komisí pro kulturu a vzdělání Výboru regionů dne 5. dubna 2004 (zpravodaj: pan Dieter Schiffmann, člen Zemského sněmu Rheinland-Palatinate (Německo-PES));

jednohlasně přijal na svém 55. plenárním zasedání konaném 16. a 17. června 2004 (jednání ze dne 17. června) následující stanovisko:

1. **Názory Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 uznává ústřední roli audiovizuálních médií při budování pluralitní společnosti v Evropě, zachování regionální i místní identity a rozvoji demokraticky ustavených občanských práv;

1.2 podtrhuje záměr upravit legislativní rámec pro audiovizuální média způsobem, který umožní a podpoří jejich pozitivní rozvoj tak, aby mohla plnit své hlavní poslání;

1.3 chápe nutnost zvážit i další zásadní cíle jsoucí v obecném zájmu a související s regulací audiovizuálního sektoru jako je konkurence, ochrana spotřebitelů a telekomunikační zákon, a vítá skutečnost, že Komise využila této příležitosti k vypracování sdělení týkajícího se dalšího rozvoje evropské regulační politiky v celém audiovizuálním sektoru;

1.4 považuje za užitečné, aby – obzvlášť s ohledem na rozšíření EU – došlo k vyjasnění právního rámce upravujícího audiovizuální politiku a stanovení harmonogramu jeho dalšího rozvoje, aby mimo jiné nové členské státy měly již od počátku nejvyšší možnou míru právní jistoty;

1.5 vnímá velké příležitosti pro pokračující rozvoj audiovizuálního sektoru prostřednictvím neustálých technologických inovacích (např. televizory s plochou obrazovkou) a zdůrazňuje potřebu promítnout tento vývoj do budoucího rámce;

1.6 v zásadě podporuje a podtrhává principy Komise pro regulační rámec audiovizuálního sektoru;

1.7 v zásadě sdílí pozitivní hodnocení směrnice „Televize bez hranic“ jako vhodného a bezpečného právního rámce pro televizní služby uvnitř Společenství, který ve své podstatě zajistil volný pohyb služeb televizního vysílání uvnitř Společenství, a upozorňuje na své stanovisko k této problematice (CdR 90/2003 fin);

([1]) Úř. věst. C 192, 12.8.2002, s. 15.
([2]) Úř. věst. C 256, 24.10.2003, s. 79.

1.8 zdůrazňuje důležitost principu země původu jako základního principu jednotného trhu v audiovizuálním sektoru, avšak zároveň sdílí obavy vyjadřované během konzultací v tom smyslu, že kvůli rozdílným národním zákonům mohou provozovatelé vysílání vyhledávat ten členský stát, který má nejméně striktní legislativu;

1.9 sdílí názor Komise, že kvůli zohlednění změn bude zřejmě nezbytná důkladná revize směrnice „Televize bez hranic“;

1.10 ve světle vývoje a změn, ke kterým v poslední době na audiovizuálním trhu došlo, by bývala uvítala iniciativu Komise zaměřenou na rychlé a komplexní přepracování směrnice „Televize bez hranic“ do soudržného evropského právního rámce pro šíření audiovizuálního obsahu, jenž by umožnil různou úroveň regulace pro služby spadající pod směrnici „Televize bez hranic“ a služby informační společnosti;

1.11 domnívá se, že další otázky týkající se aplikace směrnice „Televize bez hranic“ nesmí být řešeny prostřednictvím interpretačních sdělení, ale prostřednictvím rychlého přepracování samotné směrnice s cílem zajistit požadovanou právní jistotu;

1.12 zdůrazňuje důležitost zajištění pravidel konkurence v audiovizuální politice;

1.13 podtrhává odpovědnost za udržování a další rozvoj plurality médií v Evropě, členských státech EU a evropských regionech;

1.14 zdůrazňuje nezbytnost existence právního rámce pro služby informační společnosti jako je například e-commerce i pro přístup k novým službám, a – jelikož jsou požadovány různé míry regulace – vyjadřuje potěšení z toho, že Komise nemá v úmyslu zpochybňovat rozdíl mezi službami informační společnosti a službami spadajícími pod směrnici „Televize bez hranic“;

1.15 zdůrazňuje potřebu uživatelsky přátelského přepnutí z analogového na digitální vysílání a upozorňuje na své stanovisko k této problematice (CdR 308/2003 fin);

1.16 zdůrazňuje obrovskou důležitost práva na informace jako osobního práva vlastního všem evropským občanům a vyjadřuje potěšení nad tím, že se Komise v rámci konzultací zaměřila i na otázku práva na informace ohledně událostí zásadního významu pro společnost, a domnívá se, že tato otázka zasluhuje dodatečnou pozornost;

1.17 podtrhává klíčovou roli regionální filmové podpory a pevně věří, že se regionální a místní audiovizuální produkce stává důležitější a spolu s národní produkcí vytvoří protiváhu neevropským produkcím;

1.18 podtrhává potřebu aktivit zaměřených na podporu evropských děl a domnívá se, že podpora zařazování takových děl nezávislých producentů do programu velkou měrou přispívá k propagaci různorodé evropské audiovizuální tvorby a zároveň je nadmíru vhodným způsobem zajišťování a zvýrazňování různorodosti evropského regionálního a místního dědictví; nedomnívá se však, že by stávající pravidlo kvót adekvátním způsobem napomáhalo tento cíl naplňovat;

1.19 podtrhává potřebu vyrovnaných kvalitativních a kvantitativních pravidel pro reklamu;

1.20 vítá připravenost Komise přezkoumat doporučení týkající se ochrany mladistvých a lidské důstojnosti;

1.21 domnívá se, že právo na odpověď je klíčovou součástí ochrany lidských práv a svobody projevu, a vítá plán rozšířit toto právo na všechna média;

1.22 vítá záměr Komise aktualizovat doporučení na ochranu mladistvých a lidské důstojnosti se zaměřením na mediální gramotnost, právo na odpověď a opatření proti diskriminaci a podněcování k nenávisti ve všech online médiích;

1.23 uvědomuje si nutnost koregulačních a samoregulačních modelů v jednotlivých členských státech, které nabízejí prostor pro reflexi jedinečných národních a regionálních rysů; zároveň však podporuje plán na vypracování studie koregulačních modelů v mediálním sektoru s cílem posoudit jejich dopad a slučitelnost s evropským právním rámcem;

1.24 podtrhává nezbytnost toho, aby Společenství i nadále komplexně chránilo evropský audiovizuální model také na mezinárodní úrovni, a to nejen v rámci vyjednávání Světové obchodní organizace.

2. **Doporučení Výboru regionů**

Výbor regionů

2.1 doporučuje rychlou revizi a přepracování směrnice „Televize bez hranic“ s cílem zajistit především pro nově přistupující země potřebnou právní jistotu a také přizpůsobit směrnici pokračujícímu technologickému vývoji;

2.2 doporučuje, aby byla v rámci přepracování směrnice „Televize bez hranic“ a dalších obecných pravidel platných v audiovizuálním sektoru zohledněna a upevněna klíčová role audiovizuálních médií a produkcí v rozvoji a posilování regionální a místní identity. Adekvátně je též nezbytné obsáhnout a/nebo kompenzovat na národní a mezinárodní úrovni silnou koncentrovanost v tomto odvětví;

2.3 doporučuje, aby byl ve světle rostoucí konvergence médií právní rámec rozdělen na základě obsahu produkce bez ohledu na technologickou platformu;

2.4 podporuje zachování stávajících kvalitativních pravidel pro reklamu, a to zvláště s ohledem na ochranu dětí a mládeže i s ohledem na rozdíl mezi reklamou a redakčním obsahem;

2.5 doporučila by však, aby byla s ohledem na stále rostoucí vliv a možnost volby na straně uživatelů dále zvážena možnost učinit kvalitativní pravidla reklamy pružnějšími, a to nejen kvůli rozšiřování EU, s cílem vyslat signál volající po snižování byrokratické zátěže;

2.6 doporučuje, aby pravidla pro reklamu platila i na nové technologie, jako je například rozdělená obrazovka či virtuální a interaktivní reklama, a aby byla přijata patřičná ustanovení s cílem zachovat jasný rozdíl mezi redakčním obsahem a reklamou, a tudíž vyjasnit právní stanovisko s ohledem na používání podobných reklamních technologií;

2.7 vítá skutečnost, že rostoucí množství souvisejících oblastí regulace – včetně soutěžní politiky, ochrany práv k duševnímu vlastnictví a ochrany spotřebitelů – je zohledňováno v rámci audiovizuální politiky a směrnice „Televize bez hranic“ a doporučuje, aby budoucí legislativa ve zvýšené míře vzájemně propojené vztahy odrážela;

2.8 zdůrazňuje, že především v deseti nově přistupujících členských zemích je třeba přistoupit k zajištění konzistentního uplatňování pravidel na ochranu mladistvých a lidských práv napříč celým audiovizuálním sektorem;

2.9 doporučuje tudíž, aby byla v rámci ve sdělení uvedeného návrhu aktualizovat doporučení týkající se ochrany mladistvých a lidských práv vyvinuta větší snaha k zavedení účinných koregulačních a samoregulačních nástrojů včetně intenzivnějšího zužitkování výměny nejlepší praxe a síťové spolupráce, a to především v digitálním a online prostředí;

2.10 doporučuje, aby návrh uvedený ve sdělení kladl zvýšenou pozornost na propagaci mediální gramotnosti, jelikož Komise správně poznamenává, že „znalost kde hledat informace a jak je interpretovat je dnes nezbytnou dovedností“, a aby tento potřebný návrh podporující mediální gramotnost pokrýval všechny jazyky Evropské unie s cílem zajistit minimální míru zastoupení a informačního obsahu pro každý z těchto jazyků;

2.11 podporuje ochranu práva na informace včetně informací týkajících se událostí, jenž jsou předmětem exkluzivních práv a událostí zásadního společenského významu; Výbor regionů zdůrazňuje svůj názor, že pravidla vysílání zásadních událostí ve volných („free-to-air“) televizích musí být pružná a zohledňovat specifickou jazykovou situaci jednotlivých zemí, a že je třeba zvážit vypracování celoevropského seznamu zásadních událostí; Výbor regionů doporučuje na evropské úrovni ustavit právo na krátké televizní zpravodajství o věcech obecného zájmu;

2.12 doporučuje, aby byla s ohledem na zdravý vývoj na evropském trhu s audiovizuálním obsahem dále zvážena podpora evropské kinematografie a televizních filmů nikoliv na základě kvót stanovených podle článků 4 a 5 směrnice „Televize bez hranic“, ale spíše prostřednictvím silnější podpory pro výrobu a distribuci skrze podpůrné programy; zdůrazňuje svůj názor, že při hodnocení těchto děl je nutné brát v úvahu především zachování evropské kultury a dopad na regionální politiku a ekonomiku; z toho důvodu by měl být vytvořen specifický podpůrný program pro výrobu a distribuci regionální povahy a/nebo v jiných evropských jazycích;

2.13 opakuje své doporučení v tom smyslu, že s ohledem na investice potřebné na přechod na digitální výrobu a distribuci i na skutečnost, že provozovatelé místního a regionálního televizního vysílání produkují velkou část svého materiálu, je třeba podporovat či povolit možnost podpory regionálních a místních televizních služeb s cílem zajistit kulturní a regionální rozmanitost ve chvíli, kdy se televize stane digitální; za tímto účelem se doporučuje přiřadit prioritu podpoře investic do digitalizace regionálních audiovizuálních služeb;

2.14 zastává názor, že přezkoumání směrnice „Televize bez hranic“ by mělo také zajistit, aby vysílání veřejné služby dokázalo plnit své poslání v souladu s pravidly členských států; dále se zastává podpory pro provozovatele veřejné služby poskytující regionální pokrytí.

Brusel, 17. června 2004.

Prezident

Výboru regionů

Peter STRAUB

Stanovisko Výboru regionů k návrhu rozhodnutí Rady ustavujícímu Evropský fond pro uprchlíky pro období 2005–2010

(2004/C 318/10)

Výbor regionů,

Vzhledem k návrhu rozhodnutí Rady ustavujícímu Evropský fond pro uprchlíky pro období 2005–2010 (COM(2004) 102 final – 2004/0032 CNS);

Vzhledem k rozhodnutí Rady ze dne 23. února 2004, kterým se Výbor regionů v souladu s článkem 265, odstavcem 1 Smlouvy o založení Evropského společenství vyzývá k vydání stanoviska v této záležitosti;

Vzhledem k rozhodnutí předsedy ze dne 6. listopadu 2003, kterým se vypracováním stanoviska v této záležitosti pověřuje komise pro mezinárodní vztahy;

Vzhledem ke Smlouvě o založení Evropského společenství a zejména k jejímu článku 63, odst. 2, písm. b);

Vzhledem ke svému stanovisku k „Návrhu Rady na vytvoření Evropského fondu pro uprchlíky“ (COM(1999) 686 final – 1999/0274 CNS, CdR 80/2000 fin ([1]));

Vzhledem ke svému stanovisku ke „Zprávě Komise pro Radu, Evropský parlament, Evropský hospodářský a sociální výbor a Výbor regionů o imigraci, integraci a zaměstnanosti“ (COM(2003) 336 final, CdR 223/2003 fin ([2]));

Vzhledem ke svým ostatním stanoviskům k uprchlické politice (CdR 90/2001 fin ([3]); CdR 214/2001 fin ([4]); CdR 93/2002 fin ([5]); CdR 249/2003 fin ([6]));

Vzhledem ke svému návrhu stanoviska (CdR 80/2004rév1) přijatému dne 4. května 2004 komisí pro mezinárodní vztahy (zpravodaj: pan Gustav SKUTHÄLLA, starosta Närpes (FI/ELDR));

1) s ohledem na to, že druhá fáze Evropského fondu pro uprchlíky by měla být účinnějším a významnějším nástrojem pro splnění prioritních cílů v této oblasti, tzn. rozdělení zodpovědnosti mezi členské státy a uplatňování společné azylové politiky ve všech členských státech,

2) s ohledem na to, že k dosažení stanovených cílů je nezbytně nutné zajistit Fondu dostatečné prostředky v průběhu celého období činnosti, a to zejména s ohledem na rozšíření Unie a na potřeby nových členských států.

přijal na svém 55. plenárním zasedání ve dnech 16. a 17. června 2004 (na schůzi dne 17. června 2004) následující stanovisko.

1 **Hlediska Výboru regionů**

Výbor regionů

1.1 schvaluje návrh Komise s výhradou níže uvedených pozměňovacích návrhů;

1.2 oceňuje úsilí vynaložené Komisí, členskými státy, regiony, obcemi, organizacemi, samotnými uprchlíky i ostatními zúčastněnými stranami při naplňování cílů první fáze Evropského fondu pro uprchlíky;

1.3 oceňuje práci Komise na vypracování nového návrhu a je toho názoru, že se Komisi podařilo vzít v úvahu velkou část výsledků hodnocení první fáze a připomínek zúčastněných stran;

1.4 soudí, že princip a systém zodpovědnosti rozdělené mezi všechny členské státy tak, jak je uvedeno v návrhu předloženém k posouzení, jsou spravedlivé;

1.5 má zato, že pevná částka navržená pro realizaci akcí v členských státech a částka určená pro technickou a administrativní pomoc představují absolutní minima, chceme-li zajistit, aby se všechny členské státy mohly účastnit programu a rozvíjet své vlastní systémy tak, aby směřovaly k obecnému evropskému systému; zdůrazňuje, že místní aktéři – především – v členských státech, které se zúčastnily první fáze Evropského fondu pro uprchlíky, budou znovu potřebovat školení a vedení, mají-li uskutečnit projekty na vysoké úrovni;

([1]) Úř. věst. C 317, 6.11.2000, s. 4.
([2]) Úř. věst. C 109 z 30.4.2004, s. 46.
([3]) Úř. věst. C 19, 22.1.2002, s. 20.
([4]) Úř. věst. C 107, 3.5.2002, s. 85.
([5]) Úř. věst. C 278, 14.11.2002, s. 44.
([6]) Úř. věst. C 23, 27.1.2004, s. 30.

1.6 považuje za důležité zajistit, aby se činnost Fondu vztahovala na všechny osoby požívající mezinárodní ochrany v některém členském státě bez ohledu na to, jaký národní postup byl uplatněn při vstupu na území tohoto státu; považuje rovněž za důležité věnovat při realizaci programu zvláštní pozornost potřebám uprchlíků, jejichž situace je nejobtížnější. Z nejohroženějších skupin uveďme nezaopatřené děti, osamělé matky a ženy, osoby, které byly vystaveny mučení či nelidskému a potupnému zacházení či zneužívání, a osoby vyžadující zvláštní lékařskou péči;

1.7 plně podporuje globální přístup azylové politiky navržené Komisí, podle níž mohou být prostředky z Fondu použity na zlepšení podmínek žadatelů o azyl, na usnadnění jejich integrace a na podporu jejich návratu do země původu, s ohledem na místní, regionální a národní situaci;

1.8 považuje za zásadní financovat vedle akcí realizovaných na národní úrovni také komunitární akce a nouzová opatření. Komunitární akce se mohou stát významným nástrojem pro plánování a strategický rozvoj na evropské úrovni, pokud budou přispívat k vypracování konkrétních a navzájem se doplňujících projektů velkého rozsahu jak na politické, tak i na regionální a místní úrovni. Na komunitární akce musí být vyhrazena dostatečná část prostředků Fondu, aby bylo možno zajistit jejich vzájemnou komplementaritu a transparentnost při jejich implementaci;

1.9 poukazuje na to, že následky přijímání žadatelů o azyl a uprchlíků se nejvíce projevují v místních společenstvích, která tyto skupiny přijímají a vyzývá místní a regionální úřady, aby se zapojily do rozhodování o přijímání a integraci v těchto společenstvích;

1.10. zdůrazňuje, že podpora integrace představuje jeden z klíčových prvků evropské uprchlické a azylové politiky založené na dodržování lidských práv a že úspěch této integrace má rozhodující význam pro harmonický rozvoj místních společenství;

1.11. zdůrazňuje právo každého jedince na dobrovolný, bezpečný a důstojný návrat do země původu;

1.12. podporuje Komisi v jejím úsilí o zlepšení strategického plánování programu pomocí víceletého programování;

1.13. zdůrazňuje, že strategické plánování musí být prováděno transparentně v rámci skutečného partnerství mezi Komisí a členskými státy, a to bez ohledu na to, zda se jedná o akce uskutečňované na národní úrovni, komunitární akce či nouzová opatření;

1.14. zdůrazňuje zejména skutečnost, že regionální a místní aktéři hrají zásadní úlohu, neboť právě oni jsou v praxi zodpovědní za přijímání žadatelů o azyl a uprchlíků a za realizaci akcí na podporu jejich integrace; lituje proto, že Komise ve svém návrhu nepočítá s tím, že při plánování implementace programu a při rozhodování o jeho financování budou konzultovány regionální a místní orgány. Návrh nezaručuje regionálním a místním aktérům možnost podílet se na rozvíjení správné praxe komunitárních akcí.

2. **Doporučení Výboru regionů**

Doporučení 1

Úvodní bod (4)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
(4) Je nutné podporovat úsilí vynakládané členskými státy s cílem zaručit uprchlíkům a vysídleným osobám náležité podmínky přijetí a uplatňovat spravedlivé a účinné postupy při udělování azylu, aby byla chráněna práva osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a zlepšilo se fungování azylových systémů.	(4) Je nutné podporovat a zlepšovat úsilí vynakládané členskými státy s cílem zaručit uprchlíkům a vysídleným osobám náležité podmínky přijetí, s ohledem na zvláštní potřeby nejohroženějších osob (jako jsou nezaopatřené děti, osamělé matky a ženy, osoby, které byly vystaveny mučení či nelidskému a potupnému zacházení či zneužívání, a osoby vyžadující zvláštní lékařskou péči), a s cílem uplatňovat spravedlivé a účinné postupy při udělování azylu, aby byla chráněna práva osob, které potřebují mezinárodní ochranu, a zlepšilo se fungování azylových systémů.

Odůvodnění

Je důležité zlepšit podmínky přijetí v případě, že ještě nejsou optimální. Osoby v nejobtížnější situaci nejsou vždy identifikovány, zejména je-li počet žadatelů o azyl vysoký, takže se jejich zvláštním potřebám nedostává odpovídající pozornosti. Identifikování nejohroženějších osob by bylo jednodušší, kdyby existovala definice osob spadajících do této kategorie. Poskytne-li se těmto osobám náležitá pomoc a péče, budou se moci vyrovnat s prožitou situací a později se snadněji integrovat nebo případně vrátit do země původu.

Doporučení 2

Úvodní bod (8)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
(8) Je nutná konkrétní pomoc k vytvoření či zlepšení podmínek umožňujících uprchlíkům či vysídleným osobám, kteří si to budou přát, aby se s úplnou znalostí věci rozhodli opustit území členských států a vrátit se do své země původu.	(8) Je nutná konkrétní pomoc k vytvoření či zlepšení podmínek umožňujících uprchlíkům či vysídleným osobám, kteří si to budou přát, aby se s úplnou znalostí věci rozhodli opustit území členských států a vrátit se do své země původu v naprostém bezpečí a v situaci, kdy budou dodržena jejich lidská práva.

Odůvodnění

Evropský fond pro uprchlíky nesmí v žádném případě podporovat repatriace, u nichž nelze zaručit, že proběhnou v naprostém bezpečí a že budou dodržena lidská práva zúčastněných osob.

Doporučení 3

Úvodní bod (15)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
(15) Při implementaci akcí musejí členské státy poskytnout dostatečné záruky týkající se způsobu a kvality implementace, výsledků těchto akcí i jejich hodnocení a také správného finančního řízení a jeho kontroly.	(15) Při implementaci akcí musejí členské státy poskytnout dostatečné záruky týkající se transparentního způsobu implementace a její kvality ~~implementace~~, výsledků těchto akcí i jejich hodnocení a také správného finančního řízení a jeho kontroly.

Odůvodnění

Implementace musí být za všech okolností transparentní.

Doporučení 4

Článek 4, odstavec 1, písmeno d) (nové)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	d) dobrovolné návraty osob uvedených v článku 3, bodech 1 až 3, jejichž žádost o ochranu byla zamítnuta, pokud tyto osoby nezískaly nové občanství a neopustily území členského státu.

Odůvodnění

Prostředky Fondu mohou být oprávněně použity na dobrovolný návrat osob, jejichž žádost o ochranu byla zamítnuta, a nejen těch, jejichž žádost se projednává.

Doporučení 5

Článek 4, odstavec 3

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
3. Akce budou brát v úvahu otázky spojené s pohlavím i zvláštní potřeby nejohroženějších osob, včetně těch, které byly vystaveny mučení či nelidskému a potupnému zacházení, a zohlední nejlepší zájem dítěte. Akce uvedené v odstavci 1, písm. a), b) a c), mohou být předmětem kombinovaných projektů.	3. Akce budou brát v úvahu otázky spojené s pohlavím, nejlepší zájem dítěte i zvláštní potřeby nejohroženějších osob, včetně nezaopatřených dětí, osamělých matek a žen, osob, ~~těch,~~ které byly vystaveny mučení, či nelidskému a potupnému zacházení či zneužívání, a osob vyžadujících zvláštní lékařskou péči. ~~A zohlední nejlepší zájem dítěte.~~ Akce uvedené v odstavci 1, písm. a), b) a c), mohou být předmětem kombinovaných projektů.

Odůvodnění

Nejlepší zájem dítěte je zakotven v mezinárodních smlouvách, a proto musí být jasně uveden i v tomto návrhu. Identifikování nejohroženějších osob by bylo jednodušší, kdyby existovala definice osob spadajících do této kategorie. Navržený výčet odpovídá výčtu, který používá například Úřad vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Doporučení 6

Článek 6

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Z Fondu mohou být podporovány akce zaměřené na integraci osob uvedených v článku 4, odst. 1, písm. b) a jejich rodinných příslušníků do společnosti členského státu jejich pobytu, a to zejména:	Z Fondu mohou být podporovány akce zaměřené na integraci osob uvedených v článku 4, odst. 1, písm. b) a jejich rodinných příslušníků do společnosti členského státu jejich pobytu, ~~a to zejména~~ například:

Odůvodnění

Vzhledem k tomu, že neexistuje žádná jednotná definice ukazatelů integrace ani žádný jednotný pohled na věc, je vhodné zdůraznit, že akce uvedené v tomto článku jsou pouze příklady, díky nimž může být usnadněna integrace.

Doporučení 7

Článek 6, odrážka 3 (nová)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	— akce na podporu poznávání jazyka a kultury přijímající země;

Odůvodnění

Je namístě zdůraznit význam jazyka jako základního nástroje aktivní účasti na životě společenství a okolní společnosti. Jazyk se učí různými způsoby a je úzce vázán na kulturu, a proto by se akce oprávněné čerpat podporu z Fondu neměly omezovat například jen na vzdělávání.

Doporučení 8

Článek 6, odrážka 6

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
— akce na podporu integrace těchto osob za účasti místních orgánů, evropské veřejnosti či organizací sdružujících uprchlíky, například formou dobrovolné práce, sponzorství anebo účasti socioprofesních skupin či odborových organizací.	— akce realizované regionálními a místními orgány s cílem podpořit integraci ~~na podporu integrace~~ těchto osob ~~za účasti místních orgánů, evropské veřejnosti či organizací sdružujících uprchlíky, například formou dobrovolné práce, sponzorství anebo účasti socioprofesních skupin či odborových organizací.~~

Odůvodnění

Prostředky, jimiž mohou regionální a místní orgány podpořit integraci, jsou spojeny především s organizací veřejných služeb. V tomto směru je třeba dbát na to, aby tyto služby byly dostupné a aby při jejich poskytování nedocházelo k diskriminaci. Zároveň je nutno vzít v úvahu další zvláštní potřeby usnadňující integraci uprchlíků. Vzhledem k rozhodující úloze těchto akcí je vhodné oddělit je od ostatních akcí uskutečňovaných na místní úrovni. Tento pozměňovací návrh umožňuje upřesnit původní text Komise a rozdělit jej na dvě části (doporučení 8 a 9).

Doporučení 9

Článek 6, odrážka 7 (nová)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	— akce na podporu integrace těchto osob a dialogu mezi nimi a místními společenstvími, realizované za účasti místních orgánů, evropské veřejnosti či organizací sdružujících uprchlíky, například formou dobrovolné práce, sponzorství anebo účasti socioprofesních skupin či odborových organizací.

Odůvodnění

Cílem tohoto pozměňovacího návrhu je zdůraznit, že integrace je obousměrný proces dialogu a vzájemného působení mezi společenstvím – či obecněji občanskou společností – na jedné straně a osobami usilujícími o integraci na straně druhé. Kromě toho je namístě vyzvednout také odpovědnost uprchlíků při integraci nových členů společenství.

Doporučení 10

Článek 8, odstavec 2 (nový – současný odst. 2 se stává odst. 3)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
	2. Při výběru přijatelných akcí je nutné zaručit nastolení konkrétních zásad správné praxe na místní a regionální úrovni.

Odůvodnění

Návrh definice přijatelných komunitárních akcí zdánlivě naznačuje, že podpora má být poskytnuta především centrálním správním orgánům a aktérům působícím na evropské úrovni. Nicméně často se stává, že zásady správné praxe a průkopnické pilotní projekty bývají uskutečňovány a zejména v praxi testovány v obcích a místních společenstvích. Proto je důležité zajistit implementaci přeshraničních projektů, do nichž budou zapojeny místní a regionální subjekty.

Doporučení 11

Článek 9, odstavec 2, písmeno d)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
d) osobní a administrativní náklady vzniklé v souvislosti s přijetím dotčených osob a implementací nouzových opatření;	d) osobní a administrativní náklady vzniklé v souvislosti s přijetím dotčených osob, rozhodovacím řízením ohledně práva na pobyt a implementací nouzových opatření;

Odůvodnění

Ze současné formulace není jasné, zda přijatelná nouzová opatření zahrnují také rozhodovací řízení ohledně práva na pobyt. Rozhodovací řízení je však nedílnou součástí implementace nouzových opatření a může s sebou přinášet nemalé náklady.

Doporučení 12

Článek 12, odstavec 4

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
4. Zodpovědné úřady budou povinny zajistit zejména tyto činnosti:	4. Zodpovědné úřady budou povinny zcela transparentně zajistit zejména následující činnosti:

Odůvodnění

Implementace musí být transparentní za všech okolností a na všech úrovních.

Doporučení 13

Článek 12, odstavec 4, písmeno a)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
a) konzultovat při sestavování víceletého programu příslušné partnery (např. nevládní organizace, místní úřady, kompetentní mezinárodní organizace, sociální partnery atd.);	a) konzultovat při sestavování víceletého programu příslušné partnery (např. regionální a místní orgány, nevládní organizace, ~~místní úřady,~~ kompetentní mezinárodní organizace, sociální partnery atd.)

Odůvodnění

Hlavními aktéry Evropského fondu pro uprchlíky, kteří poskytují služby a obecně nesou odpovědnost, jsou regionální a místní orgány. Členské státy nemohou bez koordinace s těmi úřady plánovat ani uskutečňovat politiku v oblasti přijímání a integrace žadatelů o azyl a uprchlíků. V rozhodnutí proto musí být stanoveno, že zodpovědné úřady vypracují program ve spolupráci s regionálními a místními orgány.

Doporučení 14

Článek 12, odstavec 4, písmeno c)

Návrh Komise	Pozměňovací návrh Výboru regionů
Organizace postupů pro výběr a přidělování spolufinancování z fondu s přihlédnutím k zásadám průhlednosti, rovnocenného posuzování a absence kumulace;	Organizace postupů pro výběr a přidělování spolufinancování z fondu s přihlédnutím k zásadám průhlednosti, rovnocenného posuzování a absence kumulace stejně jako polohy a potřeby v členském státě; dodatečně by při výběru projektů měl být brán zřetel na efektivnost nákladů projektu s přihlédnutím k počtu příslušných osob a ke zkušenosti, odborné znalosti, spolehlivosti organizací nebo případných partnerských organizací, které žádají o financování;

Odůvodnění

Článek 9, odstavec 3, rozhodnutí Rady ze dne 28. září 2000 ustanovující Evropský fond pro uprchlíky (Úř. věst. L 252, 6.10.2000, s.12 a dále.) [FER I] se ukázala být efektivní a měla by být převzata do FER II. Především, výběr projektů by měl být zodpovědnými osobami vykonáván rovněž s ohledem na situaci regionu nebo místní organizační jednotku a její potřeby. Tuto záležitost vykonávají místní a regionální koordinační centra v jednotlivých členských státech. Externí znalci nejsou schopni tento úkol vykonávat.

Doporučení 15

Článek 22, odstavec 2

Proposition de la Commission	Amendement du CdR
2. Zálohová platba ve výši 50 % částky přidělené členskému státu v ročním rozhodnutí Komise o spolufinancování fondem se provede do 60 dnů po přijetí rozhodnutí o spolufinancování.	2. Zálohová platba ve výši ~~50~~ 70 % částky přidělené členskému státu v ročním rozhodnutí Komise o spolufinancování fondem se provede do 60 dnů po přijetí rozhodnutí o spolufinancování.

Odůvodnění

Aby nedošlo k přečerpání národních rozpočtů a prostředků partnerů pověřených realizací projektů (nevládní organizace, atd.), měly by být stanoveny méně přísné požadavky pro vyplácení záloh členským státům.

Brusel, 17. června 2004.

Prezident
Výboru regionů
Peter STRAUB